

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 269

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

47ο έτος
4 Νοεμβρίου 2004

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Ελεγκτικό Συνέδριο

2004/C 269/01

Ειδική έκθεση αριθ. 3/2004 σχετικά με την ανάκτηση παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής

1

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ αριθ. 3/2004

σχετικά με την ανάκτηση παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής

(υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 248 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ)

(2004/C 269/01)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σημείο	Σελίδα
ΣΥΝΟΨΗ	I-IX	2
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1-8	3
ΑΝΑΛΥΣΗ	9-68	4
Αναφερθείσες παρατυπίες	9-15	4
Γνωστοποίηση παρατυπιών: Ποιος κάνει τι	16-20	6
Γνωστοποίηση παρατυπιών: καθυστερήσεις, κενά και αντιφάσεις	21-27	7
Έλεγχοι δεδομένων: μη ικανοποιητικοί	28-29	8
Ποιότητα των πληροφοριών σχετικά με παράτυπες πληρωμές: ελλείψεις και αντιφατικές	30-32	8
Ανάκτηση και διαγραφή: ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής	33-39	8
Χαμηλό ποσοστό ανάκτησης	40-42	9
Αποφάσεις της Επιτροπής για το ποιος θα πρέπει να φέρει το κόστος των μη ανακτηθεισών παράτυπων πληρωμών: ασαφείς αρχές	43-51	10
Κατανομή αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό της Επιτροπής	52-53	11
Η Επιτροπή δεν αξιοποιεί πλήρως την εμπειρία της σε παρατυπίες	54-60	11
Μαύρος πίνακας	61-62	13
Καταχώριση οφειλών	63-68	13
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	69-73	14
ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ	74-80	14
Απαντήσεις της Επιτροπής		18

ΣΥΝΟΨΗ

I. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την Επιτροπή όταν διαπιστώνουν παράτυπες πληρωμές άνω των 4 000 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ) και να επιδιώκουν την ανάκτηση των εν λόγω πληρωμών. Όταν δεν είναι δυνατή η ανάκτηση, τα εν λόγω ποσά διαγράφονται και η ζημία βαρύνει την Κοινότητα, εκτός εάν η μη ανάκτηση οφείλεται σε αμέλεια του οικείου κράτους μέλους. Προβλέπεται ένας «μαύρος πίνακας», ώστε να εντοπίζονται όσοι έλαβαν παράτυπες πληρωμές που υπερβαίνουν τα 100 000 ευρώ για οποιοδήποτε έτος. Βάσει χωριστών ρυθμίσεων, τα κράτη μέλη αναφέρουν όλες τις οφειλές προς την Κοινότητα που προκύπτουν στο πλαίσιο της ΚΓΠ.

II. Στο τέλος του 2002 το σύνολο των παράτυπων πληρωμών που είχαν αναφερθεί από το 1971 ανήλθε στο ποσό των 3,1 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από το παραπάνω ποσό, 537 εκατομμύρια ευρώ ανακτήθηκαν από τους δικαιούχους και 252 εκατομμύρια ευρώ διαγράφηκαν, είτε σε βάρος της Κοινότητας είτε σε βάρος του οικείου κράτους μέλους. Το εναπομείναν 75 % των αναφερθεισών παράτυπων πληρωμών παρέμεινε σε κατάσταση «αμαμονής», χωρίς να έχει ανακτηθεί ούτε να έχει διαγραφεί. Η πλειοψηφία των αναφερθεισών παράτυπων πληρωμών σχετίζεται με την παρέμβαση σε αγορές: οι δαπάνες στον τομέα των οπωροκηπευτικών και για επιστροφές κατά την εξαγωγή αντιστοιχούν σε πάνω από το ήμισυ του συνολικού ποσού.

III. Το Συνέδριο διαπίστωσε ότι τα κράτη μέλη παρέχουν στοιχεία για παρατυπίες, όπως απαιτείται, αλλά με ποικίλες καθυστερήσεις. Υφίστανται επίσης αντιφάσεις στα δεδομένα. Υπάρχουν διαφορές μεταξύ των δεδομένων που παρέχουν τα κράτη μέλη και των στοιχείων της βάσης δεδομένων που έχουν εξαχθεί από αυτά. Η βάση δεδομένων της Επιτροπής για τις αναφερθείσες παρατυπίες δεν είναι πλήρης και ακριβής.

IV. Το χαμηλό ποσοστό ανάκτησης παράτυπων πληρωμών (σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης μόλις 17 % από το 1971) οφείλεται εν μέρει σε εθνικές διοικητικές καθυστερήσεις και πρακτικές (αναστολή της πράξης ανάκτησης μέχρι την ολοκλήρωση της σχετικής δικαστικής αγωγής που αφορά την απάτη, απουσία καθεστώςτος προνομιούχου πιστωτή για οφειλές στο πλαίσιο της ΚΓΠ, έλλειψη αντικινήτρου για επιδόλαιες προσφυγές) και στην απροθυμία της Επιτροπής να αποδεχθεί προσφορές για μερική διευθέτηση.

V. Μόνο 10 % των αναφερθεισών παράτυπων πληρωμών έχει διαγραφεί, εν μέρει επειδή τα κράτη μέλη έχουν παρουσιάσει ελάχιστες περιπτώσεις ως μη ανακτήσιμες, και εν μέρει επειδή η Επιτροπή δεν προέβη σύντομα σε ενέργειες αναφορικά με παλαιές παράτυπες πληρωμές. Η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή κριτήρια για να αποφασίζει εάν τα διαγραφέντα ποσά θα έπρεπε να βαρύνουν τα κράτη μέλη ή την Κοινότητα και δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία σχετικά με το εάν οι αποφάσεις διαγραφής εκτελούνται σωστά.

VI. Τις αρμοδιότητες για τις παράτυπες πληρωμές στο πλαίσιο της ΚΓΠ μοιράζονται η OLAF και η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας: οι επίσημες και οι πραγματικές ευθύνες διαφέρουν και λαμβάνουν χώρα παρεξηγήσεις. Η Επιτροπή δεν χρησιμοποιεί συστηματικά τα στοιχεία που αποκομίζει για τις παρατυπίες, όταν διαχειρίζεται και προτείνει αλλαγές στην ΚΓΠ.

VII. Ο «μαύρος πίνακας» δεν αποφέρει αποτελέσματα.

VIII. Οι χωριστές ρυθμίσεις βάσει των οποίων τα κράτη μέλη αναφέρουν όλες τις οφειλές προς την Κοινότητα σε ό,τι αφορά την ΚΓΠ βελτιώθηκαν τα τελευταία χρόνια αλλά συνεχίζουν να παρουσιάζουν ορισμένες αδυναμίες. Τα παραγόμενα δεδομένα δεν είναι δυνατό να συμφωνήσουν με αυτά των παράτυπων πληρωμών.

IX. Το Συνέδριο συνιστά στην Επιτροπή να εξετάσει την πραγματοποίηση αλλαγών σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις για την κοινοποίηση, την ανάκτηση και τη διαγραφή παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ για να αποκαταστήσει τις αδυναμίες που προαναφέρθηκαν, και στην κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας. Συνιστά επίσης στην Επιτροπή να προβεί σε διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη σχετικά με το μέλλον του «μαύρου πίνακα».

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δαπανά πάνω από 40 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο στην κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ). Την ευθύνη για τη διαχείριση της παραπάνω δαπάνης μοιράζονται από κοινού η Επιτροπή και τα κράτη μέλη. Η παρούσα έκθεση εξετάζει μία πτυχή της από κοινού διαχείρισης: τη γνωστοποίηση και ανάκτηση ποσών από παράτυπες πληρωμές σε επιχειρηματίες, γεωργούς και άλλους αποδέκτες εξόδων στο πλαίσιο της ΚΓΠ.

2. Σχεδόν όλες οι πληρωμές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ΚΓΠ εκτελούνται μέσω οργανισμών πληρωμών στα κράτη

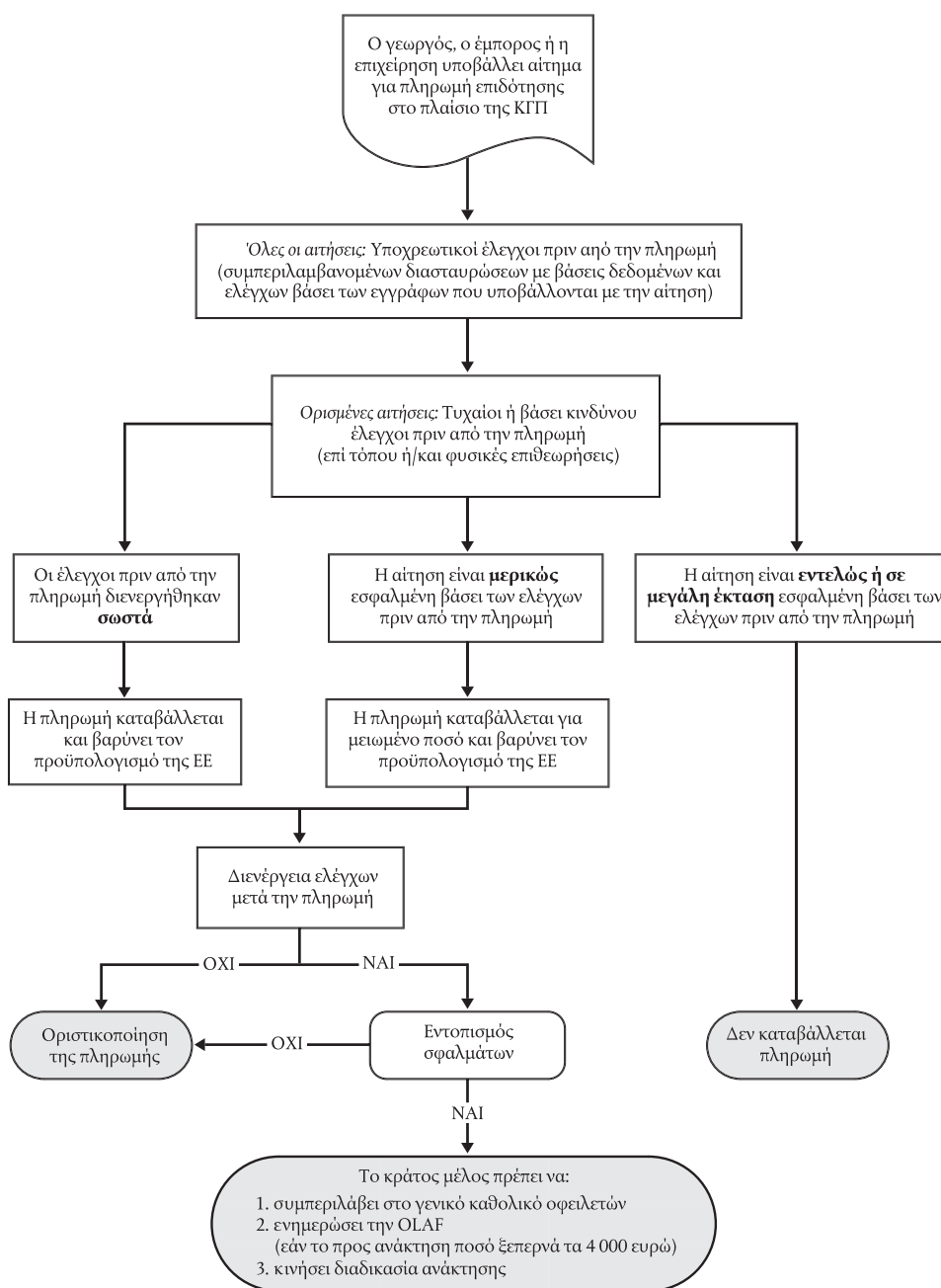
μέλη. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να ελέγχουν ότι οι πληρωμές πραγματοποιούνται σωστά, να γνωστοποιούν στην Επιτροπή παράτυπες πληρωμές και οφειλόμενα χρέη και να ανακτούν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά.

3. Το κόστος των παράτυπων πληρωμών που δεν ανακτούν τα κράτη μέλη βαρύνει τον κοινοτικό προϋπολογισμό, εκτός εάν η μη ανάκτηση είναι αποτέλεσμα αμέλειας του οικείου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω κράτος μέλος αναλαμβάνει το κόστος των παράτυπων πληρωμών. Η παράσταση 1 δείχνει τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος.

Παράσταση 1

Πληρωμή και διαδικασία ελέγχου πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ

Απλοποιημένη περιγραφή των διαφόρων βημάτων

Πηγή: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο.

4. Σύμφωνα με την υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης της Επιτροπής (OLAF), στο τέλος του 2002 το σωρευτικό σύνολο παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή από το 1971 ήταν 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο πίνακας 1 εξηγεί λεπτομερώς τη σύνθεση του παραπάνω ποσού και του ποσού που απομένει να ανακτηθεί.

Πίνακας 1

Ανάλυση παρατυπιών που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή από το 1971

	(εκατομμύρια ευρώ)
Παρατυπίες που γνωστοποιήθηκαν μετά την πληρωμή	3 139
Ποσό που ανακτήθηκε από τους αιτούντες	538
Ποσό που βαρύνει τα κράτη μέλη	142
Ποσό που διαγράφηκε σε βάρος του ΕΓΤΠΕ	110
Ποσό προς ανάκτηση ⁽¹⁾	2 349

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη υπολόγισαν ότι 46 % του παραπάνω ποσού είναι ανακτήσιμο σε ρεαλιστική βάση.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF.

5. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης την υποχρέωση να ενημερώνουν την Επιτροπή (OLAF) εάν οποιοδήποτε αποδέκτης χρημάτων της ΚΓΠ έλαβαν παράτυπες πληρωμές που ανέρχονται σε ποσό άνω των 100 000 ευρώ σε ένα χρόνο — ο «μαύρος πίνακας» ⁽¹⁾.

6. Στόχος του ελέγχου αυτού ήταν η εκτίμηση του ρόλου της Επιτροπής και των κρατών μελών στη διαχείριση και στην παρακολούθηση της ανάκτησης παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ. Η εκτίμηση αυτή περιελάμβανε εξέταση σχετικά με το εάν, από την στιγμή που εντοπίστηκαν απάτες και παρατυπίες, τα κράτη μέλη ορθώς γνωστοποίησαν τις υποθέσεις στην Επιτροπή, βεβαίωσαν τις σχετικές οφειλές και προέβησαν σε ενέργειες για την ανάκτησή τους. Ο έλεγχος δεν εξέτασε πόσο καλά εντοπίζουν απάτες και παρατυπίες οι υπηρεσίες των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο και τη διερεύνηση περιπτώσεων απάτης.

7. Το Συνέδριο εξέτασε:

- τι δείχνουν τα παρασχεθέντα στοιχεία για την έκταση, τη φύση και τις αιτίες των παρατυπιών·
- εάν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή αναλαμβάνουν κατάλληλη δράση για την ανάκτηση ή τη διαγραφή παράτυπων πληρωμών·
- εάν οι ρυθμίσεις που αφορούν την παροχή πληροφοριών για παρατυπίες είναι ικανοποιητικές·
- εάν ο «μαύρος πίνακας» είναι αποτελεσματικός·
- πώς είναι τα στοιχεία για παράτυπες πληρωμές σε σχέση με τα στοιχεία για οφειλές.

8. Ο έλεγχος διενεργήθηκε στην Επιτροπή και σε εννέα κράτη μέλη: Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Πορτογαλία και Ηνωμένο Βασίλειο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1469/95 του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 145 της 29.6.1995, σ. 1).

ΑΝΑΛΥΣΗ

Αναφερθείσες παρατυπίες

9. Στις 31 Δεκεμβρίου 2002 οι παράτυπες πληρωμές που είχαν γνωστοποιηθεί από το 1971 και είχαν καταγραφεί στη σχετική βάση δεδομένων της Επιτροπής [Εξωτερικό μητρώο κοινοποιήσεων (ECR)] ανέρχονταν στο ποσό των 3 139 εκατομμυρίων ευρώ ⁽²⁾. Το ποσό που είχε καταγραφεί «προς ανάκτηση» την ίδια ημερομηνία ήταν 2 349 εκατομμύρια ευρώ. Με άλλα λόγια, 25 % των παράτυπων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν από το 1971 είτε ανακτήθηκαν από τους δικαιούχους είτε χρεώθηκαν στα κράτη μέλη είτε διαγράφηκαν σε βάρος του προϋπολογισμού.

10. Ο πίνακας 2 δείχνει την αξία των γνωστοποιημένων παράτυπων πληρωμών και το σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης κατά κράτος μέλος ⁽³⁾. Τα αριθμητικά στοιχεία υποσκελίζονται και στρεβλώνονται από της Ιταλίας, η οποία:

- έχει αναφέρει το 55 % των εν λόγω παράτυπων πληρωμών (βλ. όμως σημείο 24)
- έχει το χαμηλότερο σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης (10 % των παράτυπων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν από το 1971).

Πίνακας 2

Παρατυπίες που διαπιστώθηκαν μετά την πληρωμή και ποσοστά ανάκτησης (1971-2002)

KM	Ποσά που διαπιστώθηκαν μετά την πληρωμή	Ποσά που ανακτήθηκαν %	Σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης %
AT	8	2	22
BE	100	15	15
FR	159	58	36
DE	403	40	10
DK	40	28	71
EL	131	54	41
UK	122	49	40
IE	39	23	58
ES	264	35	13
IT	1 735	173	10
LU	p.m.	p.m.	p.m.
NL	84	47	56
PT	50	13	25
SE	1	0	36
FI	1	1	90
Σύνολο	3 139	537	17

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Σημείωση: Τιμές στρογγυλοποιημένες σε 1 000 000 ευρώ.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF.

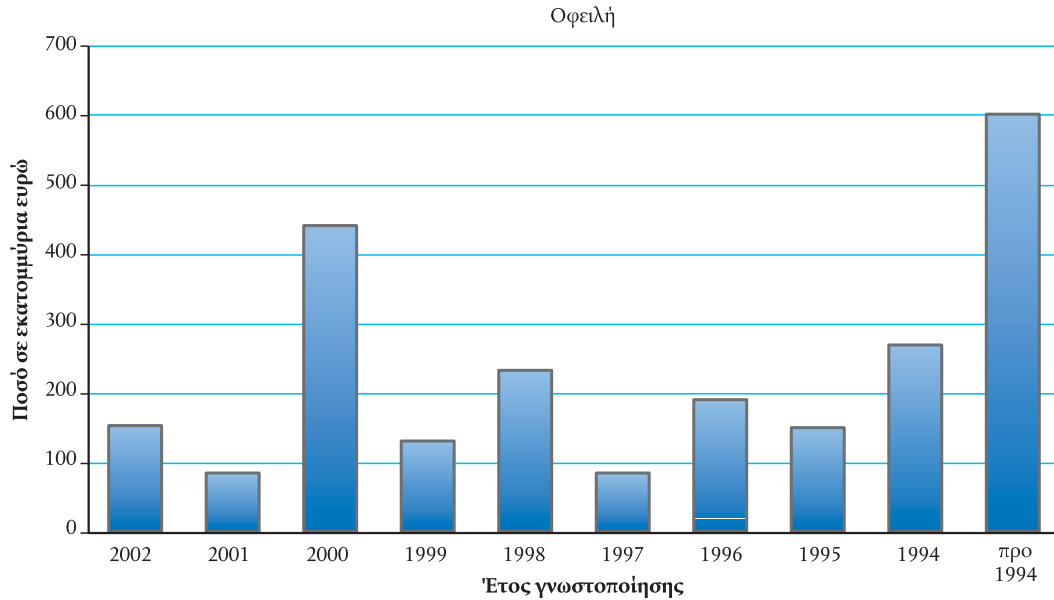
⁽²⁾ Επιπλέον 1 144 εκατομμύρια ευρώ που εντοπίστηκαν πριν από την πληρωμή (και παρέμειναν απλήρωτα) καταχωρίστηκαν επίσης στην ECR.

⁽³⁾ Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν με προσοχή για τους λόγους που αναπτύχθηκαν στα σημεία 21 έως 32.

11. Την 31η Δεκεμβρίου 2002 το 21 % των οφειλών χρονολογούνται πριν από το 1994 (βλ. παράσταση 2).

12. Η παράσταση 3 δείχνει τα βασικά κονδύλια του προϋπολογισμού για τα οποία υφίστανται αναφερθείσες παρατυπίες. Περίπου το ένα τέταρτο αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών και μεταξύ ενός τετάρτου και ενός τρίτου αφορά επιστροφές κατά την εξαγωγή.

Παράσταση 2
Ηλικία των εκκρεμών οφειλών που προκύπτουν από παρατυπίες

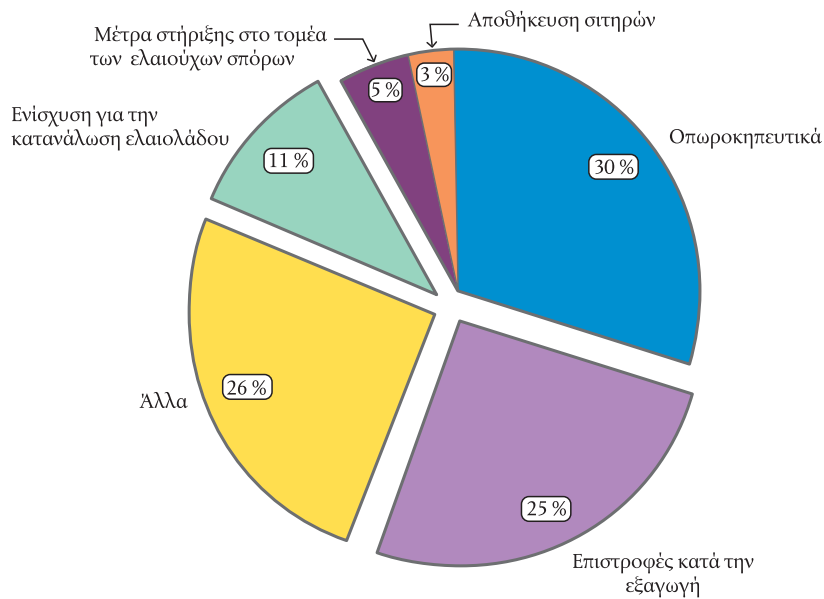

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Σημείωση.: Δύο υποθέσεις μεγάλης αξίας, ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ, κοινοποιήθηκαν από την Ιταλία το 2000.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF για παρατυπίες που ανακοινώθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91.

Παράσταση 3
Κύρια κονδύλια του προϋπολογισμού για παρατυπίες που καταχωρίστηκαν στην ECR (1971-2002)

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF.

13. Παράτυπες πληρωμές για τομείς δαπανών που υπόκεινται στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου κοινοποιούνται σχετικά αραιά (κυρίως, πληρωμές που αφορούν την ενίσχυση βάσει «έκτασης» και τις «επιδοτήσεις» για ζώα). Το παραπάνω συμβαίνει επειδή:

- α) οι αιτήσεις στο πλαίσιο του ΟΣΔΕ υπόκεινται σε ελέγχους 100 % όλων των αιτήσεων μέσω ηλεκτρονικών διασταυρωμένων ελέγχων και συγκρίσεων με ανεξάρτητα δεδομένα και επί τόπου δειγματοληπτικούς ελέγχους πριν από την πραγματοποίηση των πληρωμών. Η ανακάλυψη μίας παρατυπίας, συνεπώς, σημαίνει ότι οι αιτήσεις δεσμεύονται πριν από την πληρωμή·
- β) στις εξαιρετικές περιπτώσεις που ανακαλύπτονται παρατυπίες μετά την πληρωμή, το υπόψη ποσό συχνά είναι κάτω των 4 000 ευρώ και οι οργανισμοί πληρωμών δύναται συχνά να προβούν σε ανάκτηση του ποσού μέσω της αφαίρεσής του από μελλοντικές αιτήσεις και, επειδή
- γ) εισάγονται στους κανονισμούς διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες παρέχουν στους οργανισμούς πληρωμών τη δυνατότητα να

προβαίνουν στις κατάλληλες ενέργειες, όταν διαπιστώνουν ψευδείς αιτήσεις, χωρίς να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη.

14. 29 από τις υποθέσεις παρατυπιών που γνωστοποιήθηκαν αντιστοιχούσαν στο 40 % του συνολικού προς ανάκτηση ποσού την 31η Δεκεμβρίου 2002. Βρίσκονται στον κατάλογο του παραρτήματος Α.

15. Είναι αδύνατο να υπολογιστεί με ακρίβεια το ποσοστό των παρατυπιών που πλήττουν την ΚΙΠ. Ωστόσο, βάσει των στοιχείων που έχουν αναφερθεί:

- α) Η αξία των παρατυπιών από το 1994 έως το 2001 αντιπροσωπεύει ποσοστό που κυμαίνεται μεταξύ 0,3 και 1,4 % του προϋπολογισμού της ΕΕ για τη γεωργία, για το έτος για το οποίο γνωστοποιήθηκαν. Εάν εξαιρεθεί η Ιταλία, αντιπροσωπεύουν 0,5 % ή λιγότερο (βλ. πίνακα 3)·
- β) Οι παρατυπίες στα κονδύλια του προϋπολογισμού που επλήγησαν περισσότερο (οπωροκηπευτικά και επιστροφές κατά την εξαγωγή — βλ. παράσταση 3) αντιπροσωπεύουν ποσοστό 1,7 % των δαπανών για τα εν λόγω κονδύλια κατά τα έτη 1994 έως 2001.

Πίνακας 3

Τάση της αξίας κοινοποιουμένων παρατυπιών

(εκατομμύρια ευρώ)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Δηλωθείσες δαπάνες ΕΓΤΠΕ — Εγγυήσεις	33 593	35 654	39 062	40 884	38 857	40 726	40 411	41 594	42 711
Γνωστοποιημένες παρατυπίες	461,2	227,6	251,7	154,6	263,1	224,0	467,3	104,1	198,0
Ποσοστό ετήσιου προϋπολογισμού	1,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,6	1,2	0,3	0,5
Δηλωθείσες δαπάνες του ΕΓΤΠΕ πλην Ιταλίας	30 000	31 285	34 631	35 559	34 708	35 709	35 874	36 124	37 022
Γνωστοποιημένες παρατυπίες πλην Ιταλίας	136,6	139,5	86,6	124,1	100,4	163,9	166,6	65,3	134,1
Ποσοστό ετήσιου προϋπολογισμού πλην Ιταλίας	0,5	0,4	0,3	0,3	0,3	0,5	0,5	0,2	0,4

Πηγή: Πίνακας 4.6 της ετήσιας έκθεσης ΕΕΣ για το 2002 και βάση δεδομένων ECR της OLAF στις 31 Δεκεμβρίου 2002. (που δεν συμφωνεί με τα αριθμητικά στοιχεία που δόθηκαν στην έκθεση της Επιτροπής για το 2002 για την καταπολέμηση της απάτης).

Γνωστοποίηση παρατυπιών: Ποιος κάνει τι;

16. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ανά τρίμηνο ⁽¹⁾ όλες τις παράτυπες πληρωμές άνω των 4 000 ευρώ «που έχουν αποτελέσει αντικείμενο μιας πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαπίστωσης» ⁽²⁾. Η γνωστοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει μία ποικιλία ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων για την απάτη, όπως είναι το σχετικό ποσό, το κονδύλιο του προϋπολογισμού, το είδος της απάτης και η μέθοδος εντοπισμού κ.λπ. Όλα τα παραπάνω στοιχεία εισάγονται στην ECR.

17. Η Επιτροπή ανέπτυξε την έννοια των προκαταρκτικών διοικητικών ή δικαστικών διαπιστώσεων στη νομοθεσία και σε έγγραφα εργασίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη ερμηνεύουν την απαίτηση με διαφορετικό τρόπο.

18. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης την υποχρέωση να γνωστοποιούν ανά τρίμηνο στην Επιτροπή τα βήματα που έχουν πραγματοποιήσει έπειτα από τη γνωστοποίηση των παρατυπιών, συμπεριλαμβανομένων των ανακτηθέντων ποσών, των αιτιών για την εγκατάλειψη της ανάκτησης κ.λπ. ⁽³⁾.

19. Στις περιπτώσεις για τις οποίες ένα κράτος μέλος πιστεύει ότι δεν είναι δυνατή η πλήρης ανάκτηση ενός ποσού, θα πρέπει να ενημερώσει την Επιτροπή εάν θεωρεί ότι το ποσό θα πρέπει να βαρύνει την ΕΕ ή το κράτος μέλος, και για ποιο λόγο ⁽⁴⁾.

20. Η OLAF εισάγει τα δεδομένα σχετικά με τις γνωστοποιήσεις στο ECR. Τη βάση δεδομένων ECR διαχειρίστηκαν με επιτυχία η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της Επιτροπής, η μονάδα καταπολέμησης της απάτης της Επιτροπής (UCLAF) και, από το 1995, η OLAF.

⁽¹⁾ Στην πράξη στην OLAF.

⁽²⁾ Άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 67 της 14.3.1991, σ. 11).

⁽³⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991.

⁽⁴⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991.

Γνωστοποίηση παρατυπιών: καθυστερήσεις, κενά και αντιφάσεις

21. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να κοινοποιούν παρατυπίες εντός δύο μηνών από το τέλος κάθε τριμήνου. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια του 2002, περίπου 65 % (2 147 κοινοποιήσεις) δεν αναφέρθηκαν εγκαίρως ⁽¹⁾.

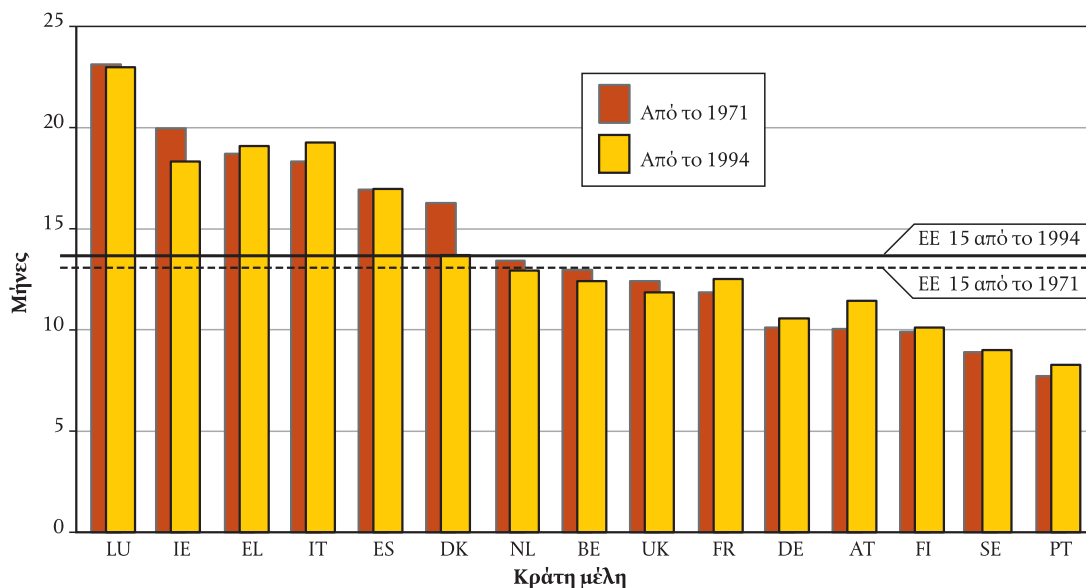
22. Τα κράτη μέλη έχουν κατά μέσο όρο γνωστοποιήσει στην Επιτροπή παρατυπίες πάνω από ένα χρόνο μετά την ανακάλυψή

τους ⁽²⁾. Η ατομική κατά μέσο όρο ταχύτητα γνωστοποίησης εκ μέρους των κρατών μελών ποικίλλει από οχτώ μήνες (Πορτογαλία) έως 23 μήνες (Λουξεμβούργο) (βλ. παράσταση 4).

23. Η Γερμανία, η Ισπανία και η Γαλλία γνωστοποίησαν τις περισσότερες υποθέσεις μέσα στο 2002, αλλά η Ιταλία ανέφερε τη μεγαλύτερη αξία για το ίδιο έτος, 80 εκατομμύρια ευρώ, ακολουθούμενη από την Ισπανία με 59 εκατομμύρια ευρώ (βλ. παράσταση 5).

Παράσταση 4

Μέσος όρος καθυστερήσεων από την ανακάλυψη έως την κοινοποίηση της παρατυπίας

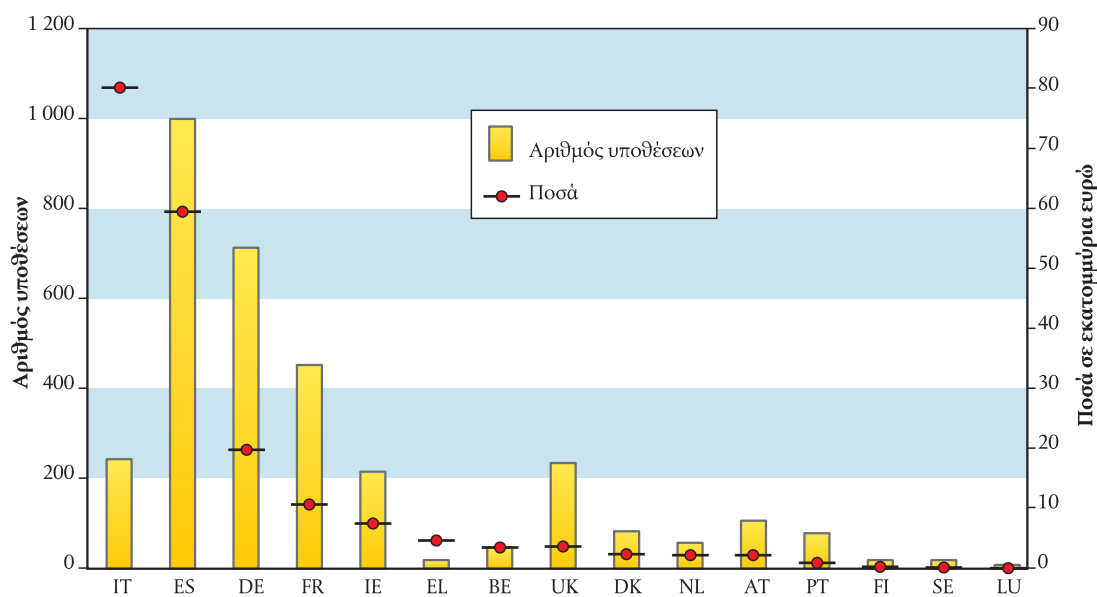

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF για τις παρατυπίες που κοινοποιήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91.

Παράσταση 5

Παρατυπίες που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη το 2002

Πηγή: Παράρτημα 2 της ετήσιας έκθεσης της OLAF για το 2002.

⁽¹⁾ Πηγή: Σημείο 10.2 της ετήσιας έκθεσης για το 2002 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και την καταπολέμηση της απάτης.

⁽²⁾ Σε 17 955 από 29 311 πιθανές υποθέσεις είναι δυνατό να διαπιστωθεί η ταχύτητα με την οποία τα κράτη μέλη ανακοίνωναν παράτυπες πληρωμές.

24. Η Ιταλία γνωστοποιεί περιπτώσεις βάσει της έκθεσης παρατυπιών που εκδίδει η υπηρεσία ελέγχου ή διερεύνησης. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι εν λόγω υπηρεσίες δεν έχουν επαληθεύσει την πραγματοποίηση των υποτιθέμενων παράτυπων πληρωμών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα υπερεκτιμημένα προς ανάκτηση ποσά στην ECR.

Μια ιταλική υπηρεσία διερεύνησης κατήγγειλε μια εταιρεία ότι έλαβε δολίως επιχορηγήσεις στο πλαίσιο της ΚΓΠ για την επεξεργασία τομάτας. Το εν λόγω ποσό ανέρχεται στα 2,71 εκατομμύρια ευρώ. Στην πραγματικότητα, υποβλήθηκαν αιτήσεις αλλά ποτέ δεν έγινε πληρωμή. Συνεπώς δεν υπάρχει οφειλή.

25. Για 91 υποθέσεις της ECR τα κράτη μέλη δεν παρείχαν πληροφορίες για τα σχετικά ποσά. 37 εξ αυτών είχαν γνωστοποιηθεί μεταξύ 1979 και 1998. Το Συνέδριο επεσήμανε τα προαναφερθέντα στην OLAF τον Αύγουστο του 2002. Ένα χρόνο μετά η OLAF δεν είχε ζητήσει ενημερωμένα στοιχεία από τα κράτη μέλη για τις παραπάνω υποθέσεις.

26. Η ECR προβλέπει τη χωριστή καταχώριση κυρώσεων και τόκων ⁽¹⁾. Ορισμένα κράτη μέλη, ωστόσο, συμπεριέλαβαν κυρώσεις και τόκους στο αρχικό κεφάλαιο (Ισπανία, Ιρλανδία). Στοιχεία για κυρώσεις και τόκους καταχωρίστηκαν σε λιγότερο από 4 % των περιπτώσεων στην ECR. Μόνο 5 % των περιπτώσεων που ανακοινώθηκαν ή ενημερώθηκαν το 2002 περιείχαν στοιχεία για κυρώσεις.

27. Υπήρχαν επίσης ορισμένες σημαντικές αντιφάσεις σε ό,τι αφορά τον ορισμό και την κάλυψη των στοιχείων που παρασχεθήκαν. Παραδείγματος χάρη, η περιγραφή του προϊόντος δεν είχε ολοκληρωθεί σε περίπου 47 % των υποθέσεων που γνωστοποιήθηκαν το 2002 ⁽²⁾. Σε 7 % των περιπτώσεων δεν είχε εντοπιστεί το είδος της παρατυπίας και σε 4 % ούτε η μεθοδολογία εντοπισμού της.

Έλεγχος δεδομένων: μη ικανοποιητικοί

28. Λόγω της έλλειψης κάποιας διαδικασίας για επί τόπου συστηματικό έλεγχο της πληρότητας και ακρίβειας της βάσης δεδομένων ECR έναντι των στοιχείων για υποθέσεις παρατυπιών που τηρούνται στα κράτη μέλη, το 2002 και το 2003 η OLAF ζήτησε από τα κράτη μέλη να διαπιστώσουν την ακρίβεια των δεδομένων της ECR. Για το μεγαλύτερο μέρος, τα κράτη μέλη δεν εξέτασαν περιπτώσεις παρατυπιών που γνωστοποιήθηκαν πριν από το 2002.

29. Η πλειοψηφία των κρατών μελών επέστησε την προσοχή σε ανακολουθίες μεταξύ των δεδομένων που παρείχαν τα κράτη μέλη και της ECR. Η OLAF δεν διαθέτει κάποια ανάλυση για τις παραπάνω ανακολουθίες, τους λόγους ύπαρξής τους, διορθωτικές ενέργειες ή αλλαγές της ECR. Ούτε επιδίωξε η OLAF να ελέγξει ότι τα κράτη μέλη γνωστοποίησαν όλες τις υποθέσεις που έπρεπε να γνωστοποιήσουν, ούτε εξακρίβωσε εάν τα κράτη μέλη παράτυπα έδωσαν στο αρχείο υποθέσεις και μείωσαν τον αντίκτυπο της παρατυπίας σε μηδέν.

⁽¹⁾ Το άρθρο 3 κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991 ορίζει «τις οικονομικές επιπτώσεις» της ανωμαλίας που πρόκειται να αναφερθεί και το άρθρο 5 «τις κινήσεις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες προς [...] επιβολή κυρώσεων».

⁽²⁾ Πηγή: Σημείο 11.2 της ετήσιας έκθεσης για το 2002 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και την καταπολέμηση της απάτης.

Ποιότητα των στοιχείων σχετικά με παράτυπες πληρωμές: ελλείψεις και αντιφατικές

30. Για τους λόγους που διατυπώθηκαν στα σημεία 21 έως 29 και 31 έως 32, η βάση δεδομένων ECR (και τα στοιχεία που σχετίζονται με παρατυπίες στο πλαίσιο της ΚΓΠ και οφειλές που δημοσιεύθηκαν στην έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης) δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη, πλήρης και ακριβής.

31. Εκτός από τις υποθέσεις που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη, και η OLAF διερευνά ορισμένες υποθέσεις παρατυπιών στον τομέα της ΚΓΠ (όπως και σε κάθε άλλο τομέα του κοινοτικού προϋπολογισμού). Η OLAF διατηρεί τη βάση δεδομένων «σύστημα διαχείρισης υποθέσεων» (CMS) για να καταχωρίζει την πρόοδο αυτών των υποθέσεων. Η CMS δεν δείχνει εάν η υπόθεση είναι καταχωρισμένη στην ECR ούτε εάν, ανάλογα με την περίπτωση, βαρύνει τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης λογαριασμών (βλ. σημεία 34 έως 37). Από ένα δείγμα 26 υποθέσεων που καταχωρίστηκαν στην CMS, μόνο 13 μπορούσαν να αναχθούν ικανοποιητικά είτε σε κάποια καταχώριση στην ECR είτε σε αρχειοθέτηση της υπόθεσης, λόγω μη εντοπισμού παρατυπίας.

32. Η έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης διογκώνει σημαντικά το σωρευτικό σύνολο των παρατυπιών που έχουν αναφερθεί σε βάρος της ΚΓΠ. Οι πηγές της διόγκωσης είναι οι ακόλουθες:

- α) 844 εκατομμύρια ευρώ, όπου τα ποσά που σχετίζονται με παρατυπίες οι οποίες διαπιστώθηκαν πριν από την πληρωμή και κοινοποιήθηκαν σε ιταλικές λιρέτες καταχωρίστηκαν στην ίδια τιμή σε ευρώ·
- β) τουλάχιστον 50 εκατομμύρια ευρώ για γνωστοποιήσεις που μετρήθηκαν διπλά επειδή εμφανίζονταν να έχουν εντοπιστεί τόσο πριν όσο και μετά την πληρωμή στην ECR·
- γ) τουλάχιστον 19 εκατομμύρια ευρώ για ποσά που αναφέρθηκαν σε εθνικό νόμισμα και καταγράφηκαν ως ευρώ χωρίς μετατροπή.

Ανάκτηση και διαγραφή: ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής

33. Τα κράτη μέλη πρέπει:

- α) να βεβαιώνονται για την πραγματικότητα και την κανονικότητα των πράξεων που αφορούν την ΚΓΠ·
- β) να προλαμβάνουν και να εντοπίζουν παρατυπίες·
- γ) να ανακτούν τα απολεσθέντα λόγω παρατυπιών ή αμέλειας ποσά· στην περίπτωση αυτή μπορούν να παρακρατούν 20 % των ανακτηθέντων ποσών ⁽³⁾.

⁽³⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103).

- δ) να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα εκκρεμή ποσά· και
- ε) ποσά που είναι απίθανο να ανακτηθούν.

34. Η Επιτροπή αποφασίζει εάν ποσά που δεν είναι δυνατό να ανακτηθούν βαρύνουν την Κοινότητα ή το οικείο κράτος μέλος [λόγω του ότι η μη ανάκτηση είναι αποτέλεσμα αμέλειας ή παρατυπίας εκ μέρους του κράτους μέλους ⁽¹⁾].

35. Στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή αποφασίζει ότι οι οικονομικές επιπτώσεις της μη ανάκτησης βαρύνουν το οικείο κράτος μέλος, η απόφαση αυτή λαμβάνεται στο πλαίσιο της διαδικασίας «εκκαθάρισης λογαριασμών». Αυτή είναι η διαδικασία κατά την οποία η Επιτροπή αποφασίζει εάν οι δαπάνες που ανέλαβαν οι οργανισμοί πληρωμών πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ και πρέπει να χρεωθούν οριστικά στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Εάν τα ποσά βαρύνουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή τα αφαιρεί από τις μηνιαίες πληρωμές χρηματοδότησης της ΚΓΠ, τις οποίες πραγματοποιεί στον αντίστοιχο οργανισμό πληρωμών.

36. Η OLAF (και παλαιότερα η UCLAF) έχει την αρμοδιότητα να προτείνει εάν τα ποσά θα πρέπει να διαγράφονται σε βάρος του προϋπολογισμού (δηλαδή να βαρύνουν τον φορολογούμενο πολίτη της Κοινότητας) ή εάν σε περιπτώσεις αμέλειας θα πρέπει να βαρύνουν τα κράτη μέλη. Η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας έχει την ευθύνη για την απόφαση της Επιτροπής.

37. Η κοινοτική νομοθεσία θεωρεί την Επιτροπή αρμόδια να κρίνει εάν η μη ανάκτηση σε μία συγκεκριμένη υπόθεση θα πρέπει να αποδίδεται σε αμέλεια εκ μέρους του κράτους μέλους, και το κόστος της να βαρύνει τους φορολογούμενους πολίτες του. Υφίσταται, ωστόσο, σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση το 1989 ⁽²⁾ όπου αναφέρεται ότι αναμένοντας τέσσερα με δέκα χρόνια μέχρι την έναρξη των διαδικασιών για την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, οι ιταλικές αρχές δεν ενήργησαν με τη δέουσα επιμέλεια ⁽³⁾.

38. Σε ένα σύστημα που λειτουργεί σωστά:

- α) τα κράτη μέλη προβαίνουν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την ανάκτηση ποσών προερχόμενων από παρατυπίες·
- β) η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να ενεργούν με τρόπο αποτελεσματικό·
- γ) η Επιτροπή λαμβάνει ορθές αποφάσεις σχετικά με το εάν τα ποσά που πληρώθηκαν παράτυπα και δεν ανακτήθηκαν βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή το οικείο κράτος μέλος·

- δ) η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί στοιχεία για τη συχνότητα παρατυπιών στη διαχείριση της ΚΓΠ, ώστε να βελτιώνονται οι διαδικασίες ελέγχου.

39. Οι ρυθμίσεις κρίνονταν μη ικανοποιητικές ως προς τα τέσσερα αυτά σημεία.

Χαμηλό ποσοστό ανάκτησης

40. Οπίνακας 2 δείχνει ότι, στο τέλος του 2002, το σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης ανερχόταν μόλις στο 17 %.

41. Οι κύριοι λόγοι για το χαμηλό ποσοστό ανάκτησης είναι οι ακόλουθοι:

- α) Τα διοικητικά και δικαστικά συστήματα ορισμένων κρατών μελών είναι βραδυκίνητα. Αυτό επηρεάζει την πιθανότητα ενδεχόμενης ανάκτησης επειδή εξαφανίζονται στοιχεία ενεργητικού, εκκαθαρίζονται εταιρείες, μεμονωμένοι δικαιούχοι εξαφανίζονται ή πεθαίνουν κ.λπ·

Ψευδείς αιτήσεις για ενίσχυση της παραγωγής συμπυκνωμένου γλεύκουσ οδηγήσαν σε παράτυπες πληρωμές ύψους 8,3 εκατομμυρίων ευρώ.

Η παρατυπία αναφέρθηκε αρχικά στον ελληνικό οργανισμό πληρωμών το 1990.

Το ελληνικό Υπουργείο Γεωργίας δεν το κατέταξε ως παρατυπία παρά μόνο το Δεκέμβριο του 1996.

Η υπόθεση, που παραπέμφθηκε στην ελληνική δικαιοσύνη, δεν έχει εκδικαστεί ακόμη και δεν έχει ανακτηθεί κανένα ποσό.

- β) η ανάκτηση καθυστερεί περαιτέρω, όταν αναστέλλονται ορισμένες διαδικασίες ανάκτησης έως την έκδοση απόφασης για κάποια συνδεόμενη υπόθεση απάτης (παραδείγματος χάρι, στην Ιταλία). Οι υποθέσεις απάτης απαιτούν απόδειξη προθέσεως προτού κριθεί η ενοχή κάποιου, πράγμα το οποίο δεν είναι απαραίτητο για την ανάκτηση μίας de facto παράτυπης πληρωμής·

- γ) ορισμένα κράτη μέλη δεν δίνουν προνομιούχο καθεστώς στις οφειλές που αφορούν την ΚΓΠ (δεν υπάρχει νομοθεσία της ΕΕ που να τα υποχρεώνει να το πράξουν)·

Στις αρχές του 1992 μία συνδυασμένη έρευνα UCLAF/Γερμανίας απέδειξε ότι το αποβουτυρωμένο γάλα σε σκόνη από αποθέματα παρέμβασης, που εξήχθη με επιστροφές, δεν εισήχθη σε αγορά εκτός ΕΕ. Οι παράτυπες πληρωμές επιστροφών κατά την εξαγωγή ανέρχονταν στο ποσό των 24,9 εκατομμυρίων ευρώ σε μία γερμανική εταιρεία και 18,6 εκατομμυρίων ευρώ σε μία βελγική.

Παρά την έκκληση της Επιτροπής το Φεβρουάριο του 1993, η Γερμανία δεν εξέδωσε εντολές ανάκτησης παρά τον Αύγουστο του 1995.

Τον Αύγουστο του 1996 υποβλήθηκε πρόταση για πληρωμή 5,1 εκατομμυρίων ευρώ (που αποτελούσε την αξία του διαθέσιμου ενεργητικού της γερμανικής εταιρείας). Αυτό απορρίφθηκε από την Επιτροπή τον Απρίλιο του 1997.

Έως το Δεκέμβριο του 1999 το ενεργητικό μειώθηκε σε 1,5 εκατομμύρια ευρώ. Καμία από τις επιχορηγήσεις που ανέρχονταν στο ποσό των 43,5 εκατομμυρίων ευρώ δεν ανακτήθηκε.

⁽¹⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 67 της 14.3.1991, σ. 11).

⁽²⁾ Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι τα κράτη μέλη πρέπει να σέβονται την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας που «σημαίνει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβαίνουν σε ενέργειες για την ορθή αποκατάσταση των παρατυπιών», προσθέτοντας ότι «με το πάροδο του χρόνου, η ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών είναι πιθανό να γίνει πιο περίπλοκη ή αδύνατη, παραδείγματος χάρι, λόγω του ότι οι επιχειρήσεις ίσως έπαψαν να ασκούν εμπορικές συναλλαγές ή λογιστικά έγγραφα ίσως έχουν χαθεί».

⁽³⁾ Υπόθεση C-34/89 της 11ης Οκτωβρίου 1990, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- δ) δεν χρησιμοποιούνται επαρκώς οι διαδικασίες συμψηφισμού οφειλών έναντι άλλων οφειλόμενων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ. Οι διαδικασίες συμψηφισμού μεταξύ οργανισμών πληρωμών (για παράδειγμα στην Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Πορτογαλία) ή στο εσωτερικό του ίδιου οργανισμού πληρωμών (για παράδειγμα στη Δανία) δεν χρησιμοποιούνται είτε επειδή τέτοιος συμψηφισμός αποκλείεται από την εθνική νομοθεσία είτε λόγω ανεπαρκών μέσων επικοινωνίας·
- ε) η εθνική νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών δεν απαιτεί την υποβολή εγγύησης ίσης με το διεκδικούμενο ποσό, πριν από την προσφυγή [το Συνέδριο διατύπωσε την παραπάνω παρατήρηση το 2000 στο πλαίσιο των παρατυπιών που αφορούν τις ενισχύσεις για κατανάλωση ελαιολάδου ⁽¹⁾·
- στ) έως σήμερα η Επιτροπή αρνούνταν προσφορές για διακανονισμό ποσών που της γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη. Τα ποσά αυτά υπολογίζονται βάσει του διαθέσιμου ενεργητικού του οφειλέτη και είναι χαμηλότερα από την οφειλή.

Ωστόσο, ακόμη και εάν ήταν ταχύτερες οι διαδικασίες ανάκτησης και μεγιστοποιούνταν οι δυνατότητες ανάκτησης, ορισμένες οφειλές θα έπρεπε να διαγραφούν λόγω αναξίχρεου, θανάτου, επίσημου σφάλματος, ευθυδικίας, αποδοτικότητας όσον αφορά το κόστος κ.λπ. Δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός του διαγραφόμενου ποσού για τους παραπάνω λόγους.

42. Η Επιτροπή έχει περιορισμένες εξουσίες στο να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη διεκπεραιώνουν τις ευθύνες τους στο πλαίσιο του κανονισμού. Δεν μπορεί να επέμβει στις διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες των κρατών μελών για να τις επιταχύνει. Από την άλλη πλευρά:

- α) η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε ενέργειες για την ανάκτηση της αξίας παλαιών οφειλών των κρατών μελών, βάσει της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που αναφέρεται στο σημείο 37·
- β) η κοινοτική νομοθεσία παρέχει στα κράτη μέλη κίνητρο για την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, το οποίο συνίσταται στην παρακράτηση 20 % των ανακτηθέντων ποσών. Εν όψει του σωρευτικού ποσοστού ανάκτησης ύψους 17 %, το παραπάνω κίνητρο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εκπλήρωσε το στόχο του. Η OLAF δεν διαθέτει κάποιο αξιόπιστο μητρώο καταγραφής των παρακρατηθέντων ποσών.

Αποφάσεις της Επιτροπής για το ποιος θα πρέπει να φέρει το κόστος των μη ανακτηθεισών παράτυπων πληρωμών: ασαφείς αρχές

43. Σύμφωνα με την ECR, από το 1971 συνολικό ποσό ύψους 110 εκατομμυρίων ευρώ διαγράφηκε σε βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ και 142 εκατομμύρια ευρώ βάρυναν τα κράτη μέλη. Τα παραπάνω ποσά είναι μικρά (10 %) σε σχέση με το συνολικό προς ανάκτηση ποσό, εν μέρει επειδή τα κράτη μέλη πρότειναν λίγες υποθέσεις για διαγραφή ως μη ανακτήσιμες και εν μέρει επειδή η δραστηριοποίηση της Επιτροπής για εκκαθάριση των παλαιών οφειλών δεν ήταν έγκαιρη.

Ζωντανά βοοειδή προς σφαγή, που εξήχθησαν στην Πολωνία με επιπροσφές το 1990, λανθασμένα δηλώθηκαν ως καθαρόαιμα ζώα με συνακόλουθες παράτυπες πληρωμές σε τρεις υποθέσεις ύψους 2,6 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι παραπάνω υποθέσεις αποκλείστηκαν από δημοσιονομική διόρθωση εκκαθάρισης λογαριασμών το 1994 για παρόμοιες υποθέσεις, εν αναμονή του αποτελέσματος της ενέργειας ανάκτησης.

Το 1999 το Δικαστήριο επικύρωσε τη δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής. Ωστόσο, από τότε η Επιτροπή δεν καθόρισε να παρακολουθήσει τις τρεις αποκλεισμένες υποθέσεις.

44. Η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή κριτήρια για την πραγματοποίηση συστάσεων σχετικά με τη διαγραφή ποσών και τη φύση των απαιτούμενων αποδεικτικών στοιχείων. Στα αρχεία δεν υπήρχε συστηματική ανάλυση που να παρουσιάζει επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των συστάσεων.

45. Πραγματοποιήθηκαν έλεγχοι σε μία επιλογή 30 υποθέσεων που ήταν καταχωρισμένες στην ECR, όπου η Επιτροπή είχε αποφασίσει ότι το κόστος έπρεπε να βαρύνει τα κράτη μέλη. Η επιλογή επικεντρωνόταν σε υποθέσεις πριν από το 1996, καθώς δεν υπήρξε απόφαση εκκαθάρισης λογαριασμών για υποθέσεις έπειτα από εκείνο το έτος, εκτός από την ειδική ενέργεια που αναφέρεται παρακάτω. Από τις 30 υποθέσεις που εξετάστηκαν, τρεις μόνο περιείχαν ικανοποιητικές αποδείξεις ότι τα ποσά είχαν πράγματι ανακτηθεί από τα κράτη μέλη ⁽²⁾.

46. Εξετάστηκαν επίσης 30 υποθέσεις που είχαν καταχωριστεί ως βαρύνουσες τον προϋπολογισμό. Σε οκτώ υποθέσεις δεν κατέστη δυνατή η εύρεση των φακέλων και σε 15 υποθέσεις υπήρχαν ανεπαρκείς αποδείξεις ⁽³⁾ σχετικά με τη μη ανακτησιμότητα των ποσών. Υπήρχαν λογικά επιχειρήματα για αποφάσεις σε λίγους ⁽⁴⁾ από τους φακέλους που εξετάστηκαν.

47. Υπάρχει μία συγκεκριμένη πτυχή στην οποία οι ενέργειες διαγραφής εκ μέρους κρατών μελών λειτουργούν αλληλένδετα με την εκκαθάριση λογαριασμών. Στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης λογαριασμών, η απόρριψη δαπανών κανονικά λαμβάνει τη μορφή «κατ' αποκοπή διόρθωσης»: η Επιτροπή κρίνει ότι ένα κράτος μέλος απέτυχε στη σωστή διαχείριση μίας συγκεκριμένης δαπάνης και απορρίπτει τη χρηματοδότηση εκ μέρους της ΕΕ (δηλαδή στην πραγματικότητα, τη χρεώνει στο κράτος μέλος) ενός ποσοστού της εν λόγω δαπάνης ως κύρωση για την ανεπαρκή διαχείριση και ως κίνητρο για βελτίωση.

48. Ορισμένα κράτη μέλη εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία τέτοιων κατ' αποκοπή διορθώσεων για να διαγράψουν οφειλές που προέκυπταν από παρατυπίες που έλαβαν χώρα στον ίδιο τομέα δαπανών έως το ύψος του ποσού της διόρθωσης, αντί να προτείνουν διαγραφή υπό τον όρο που συζητήθηκε στα σημεία 33 έως 37. Γνώμη της Επιτροπής είναι ότι η πρακτική αυτή δεν συμβαδίζει με τις νομικές διατάξεις που αφορούν την εκκαθάριση λογαριασμών. Ούτε η OLAF ούτε η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας τηρούσαν μητρώα τέτοιων διαγραφών, ούτε τα συμφωνούσαν με τα ποσά των σχετικών διορθώσεων κατά την εκκαθάριση λογαριασμών. Συνεπώς, το συνολικό ποσό που διαγράφηκε με τον τρόπο αυτό είναι άγνωστο.

⁽²⁾ Δεν κατέστη δυνατή η ανεύρεση πέντε φακέλων, τέσσερις υποθέσεις αντιμετωπίστηκαν ως ήδη καλυμμένες από κατ' αποκοπή διορθώσεις και σε μία υπόθεση το ποσό βάρυνε τον προϋπολογισμό και όχι το κράτος μέλος.

⁽³⁾ Π.χ. αποφάσεις χρεοκοπίας ή εκκαθάρισης.

⁽⁴⁾ Υπήρχαν λογικά επιχειρήματα σε οκτώ από τους 30 φακέλους που εξετάστηκαν.

⁽¹⁾ Ειδική έκθεση αριθ. 11/2000, σημείο 101 (EE C 215 της 27.7.2000).

49. Η OLAF εγκαινίασε μία ειδική ενέργεια το Μάρτιο του 1999 για να εξετάσει τα προς ανάκτηση ποσά που χρονολογούνται πριν από το 1996. Παλαιές υποθέσεις χαρακτηρίστηκαν ως υποθέσεις με διοικητικές καθυστερήσεις, όταν ξεπερνούσαν τα τέσσερα έτη ή/και δικαστικές καθυστερήσεις όταν ξεπερνούσαν τα οκτώ έτη ⁽¹⁾. Όλες οι παρόμοιες περιπτώσεις που αφορούν εκκρεμή ποσά άνω των 50 000 ευρώ επρόκειτο να εξεταστούν σε βάθος. Όσες αφορούσαν ποσά κάτω των 50 000 ευρώ θα αποτελούσαν αντικείμενο λιγότερο αυστηρής έρευνας.

50. Η απόφαση της Επιτροπής ⁽²⁾ για τις παραπάνω υποθέσεις δημοσιεύθηκε στις 28 Ιουνίου του 2003. 69,4 εκατομμύρια ευρώ διαγράφηκαν σε βάρος του προϋπολογισμού και 5,3 εκατομμύρια βάρυναν τα κράτη μέλη. Οι ιταλικές υποθέσεις, που αντιστοιχούν σε 66 % (750 εκατομμύρια ευρώ) του προς ανάκτηση ποσού για υποθέσεις που χρονολογούνται πριν από το 1995, αποκλείστηκαν από τις συστάσεις και από την απόφαση. Δεν δόθηκε καμία εξήγηση γι' αυτό. Αποκλείστηκαν επίσης από την εξέταση 95 υποθέσεις που χρονολογούνταν πριν από το 1996 για ποσό συνολικού ύψους 118,8 εκατομμυρίων ευρώ.

51. Όπως και στην περίπτωση των συστάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας, οι φάκελοι δεν περιείχαν συστηματική ανάλυση των λόγων που οδήγησαν στις συστάσεις. Η Επιτροπή σύστησε μία ομάδα σχεδιασμού για να εξετάσει υποθέσεις που χρονολογούνται πριν από το 1999 για ποσά που ξεπερνούν τα 500 000 ευρώ.

Κατανομή αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό της Επιτροπής

52. Όπως διευκρινίστηκε παραπάνω, η OLAF διαχειρίζεται τη βάση δεδομένων ECR. Η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας είναι υπεύθυνη για αποφάσεις σχετικά με την εκκαθάριση λογαριασμών. Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων προκαλεί προβλήματα επικοινωνίας:

- α) δεν υπήρχε καμία πρόβλεψη για τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας να διαβιβάζει συστηματικά στην OLAF αντίγραφα όλων των αποφάσεων εκκαθάρισης με τις οποίες τα κράτη μέλη επιβαρύνθηκαν με τις οικονομικές επιπτώσεις παρατυπιών. Συνεπώς, δεν υπήρχαν συστηματικά αποδεικτικά στοιχεία στα αρχεία της OLAF ότι τα ποσά που καταχωρίστηκαν ως βαρύνοντα τα κράτη μέλη έχουν πράγματι ανακτηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης λογαριασμών·
- β) η απόφαση του 1995 ⁽³⁾ για διαγραφή ποσών σε βάρος του προϋπολογισμού δεν ανταναικλώνταν στη βάση δεδομένων ECR. Συνεπώς, εξετάστηκαν και πάλι υποθέσεις το 2003 και σε ορισμένες περιπτώσεις η απόφαση ήταν αντίθετη εκείνης που ελήφθη το 1995·
- γ) ορισμένα κράτη μέλη διέγραψαν ποσά βάσει των συστάσεων της OLAF πριν από την έκδοση απόφασης της Επιτροπής.

Στο πλαίσιο της εκκαθάρισης λογαριασμών για το 1993, η Επιτροπή πρότεινε την επιβάρυνση της Γερμανίας με 8,2 εκατομμύρια ευρώ για 21 υποθέσεις όπου έκρινε ότι η Γερμανία ενέργησε με αμέλεια κατά την πράξη ανάκτησης. Ωστόσο, η δημοσιονομική διόρθωση δεν υλοποιήθηκε λόγω ανεπαρκούς διμερούς διαβούλευσης.

Εκτός από δύο, όλες οι υποθέσεις επανεξετάστηκαν για την απόφαση του 1995 και χρεώθηκαν στο ΕΓΤΠΕ.

Η Επιτροπή δεν τεκμηρίωσε τους λόγους αντιστροφής της αρχικής της πρότασης.

53. Οι σημερινές ρυθμίσεις διαχωρίζουν την ονομαστική από την πραγματική ευθύνη για τη διαδικασία αυτή, με τρόπο που μειώνει την υποχρέωση λογοδοσίας. Η πραγματοποίηση συστάσεων για διαγραφή δεν αποτελεί λειτουργία που αρμόζει στο ρόλο μιας υπηρεσίας ελέγχου και διερεύνησης περιπτώσεων απάτης.

Η Επιτροπή δεν αξιοποιεί πλήρως την εμπειρία της σε παρατυπίες

54. Οι γνωστοποιήσεις στην OLAF για εισαγωγή δεδομένων στην ECR αποσκοπούσαν, μεταξύ άλλων, στην ενδυνάμωση της εκστρατείας εναντίον της απάτης και των παρατυπιών.

55. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο ⁽⁴⁾ ζήτησε από την Επιτροπή να αναπτύξει μία πολιτική διερεύνησης βάσει στρατηγικής και λειτουργικής ανάλυσης στοιχείων που αφορούν απάτη, παρατυπίες και ανάκτηση ποσών που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη. Το Κοινοβούλιο ⁽⁵⁾ άσκησε κριτική στο γεγονός ότι το χρέος που προκύπτει από παρατυπίες και απάτη έχει συσσωρευτεί σε απαράδεκτο επίπεδο και ότι οι διαδικασίες ανάκτησης δεν λειτουργούν. Κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει μια λεπτομερή ανάλυση των αιτιών του προβλήματος αυτού και προτάσεις αποκατάστασής του. Η Επιτροπή ⁽⁶⁾ υπέβαλε ανακοίνωση για τη βελτίωση της ανάκτησης κοινοτικών απαιτήσεων το Δεκέμβριο του 2002. Το Κοινοβούλιο εξέφρασε αμφιβολίες για τη δυνατότητα βελτίωσης των διαδικασιών ανάκτησης χωρίς διασάφηση του διαχωρισμού ευθυνών μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας.

56. Η Επιτροπή επέστησε την προσοχή στη φτωχή ποιότητα των στοιχείων που παρείχαν τα κράτη μέλη κατά την ετήσια έκθεσή της για την καταπολέμηση της απάτης το 2002. Παραθέτει το παράδειγμα ότι, στο 47 % των υποθέσεων που κοινοποιήθηκαν, τα υπόψη προϊόντα δεν είχαν κατονομαστεί, πράγμα το οποίο δεν διευκολύνει την ανάλυση κινδύνου και καθιστά δυσκολότερη την άντληση κατάλληλων διδαγμάτων. Επιχειρεί να βελτιώσει την ποιότητα και την εγκαирότητα των γνωστοποιήσεων μέσω της άμεσης εισαγωγής δεδομένων στην ECR από τα κράτη μέλη, σε συνδυασμό με ένα πρόγραμμα μαθημάτων κατάρτισης και την παροχή ενός χειριδίου χρήσης της ECR.

⁽¹⁾ Ο παραπάνω ορισμός προέρχεται από απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την υπόθεση C-34/89.

⁽²⁾ Απόφαση 2003/481/EK της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 2003 (EE L 160 της 28.6.2003, σ. 83).

⁽³⁾ Αυτή ήταν η τελευταία των ετήσιων αποφάσεων που αφορούσαν υποθέσεις που προτεινόταν για διαγραφή από κράτη μέλη.

⁽⁴⁾ Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και την καταπολέμηση της απάτης 13244/1/02 REV 1 της 6ης Νοεμβρίου 2002.

⁽⁵⁾ Έκθεση της επιτροπής ελέγχου του προϋπολογισμού για την ετήσια έκθεση σχετικά με την καταπολέμηση της απάτης 2001, PE 315.805 της 3ης Μαρτίου 2003.

⁽⁶⁾ COM(2002) 671 τελικό της 3ης Δεκεμβρίου 2002.

57. Ωστόσο, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν και άλλες αδυναμίες στο σχεδιασμό των στοιχείων της ECR. Υπάρχουν πάρα πολλές περιγραφές για το είδος της απάτης και των παρατυπιών, 79 συνολικά, μερικές εκ των οποίων είναι διαφορούμενες (βλ. πίνακα 4), τα κονδύλια του προϋπολογισμού δεν καταχωρίστηκαν με ομοιόμορφο τρόπο και

υπάρχουν 46 κωδικοί για τη μέθοδο εντοπισμού, μερικοί εκ των οποίων είναι και πάλι διαφορούμενοι (βλ. πίνακα 5). Η εκλογίκευση και η απλοποίηση των παραπάνω περιγραφών θα διευκόλυε να δοθεί λογική ερμηνεία.

Πίνακας 4

Είδη παρατυπιών

Είδος παρατυπίας	Αξία των παρατυπιών που κοινοποιήθηκαν (εκατομμύρια ευρώ)	Ποσοστό της συνολικής αξίας που κοινοποιήθηκε %	Σωρευτικό ποσοστό %
Πλασματική χρήση ή μεταποίηση	984	23	23
Πλαστά ή παραποιημένα εμπορικά έγγραφα	379	9	32
Ανακριβής ποσότητα	270	6	38
Εσφαλμένη ή παραποιημένη αίτηση για	208	5	43
Πλασματική κίνηση	201	5	48
Απόκλιση στην ποιότητα ή το περιεχόμενο	169	4	52
Άλλες περιπτώσεις παράτυπων εγγράφων	148	3	55
Άλλες περιπτώσεις	120	3	58
Παράνομη διακίνηση αποσυρθέντων ή αποθηκευμένων	97	2	60
Παραποιημένα τελωνειακά έγγραφα	91	2	62
Αλλαγή προορισμού	91	2	64
Μη άφιξη στον τελικό προορισμό	74	2	66
Μη τήρηση άλλων όρων	71	2	68

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF για παρατυπίες που γνωστοποιήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91.

Πίνακας 5

Μέθοδοι εντοπισμού

Μέθοδος εντοπισμού	Αξία των παρατυπιών που αναφέρθηκαν (εκατομμύρια ευρώ)	Ποσοστό του συνόλου που αναφέρθηκε %	Σωρευτικό ποσοστό %
Έλεγχοι εγγράφων	1 137	27	27
Δικαστική έρευνα	950	22	49
Εθνικός φορολογικός έλεγχος	253	6	55
Τακτικός προγραμματισμένος έλεγχος	237	6	60
Λογιστικός έλεγχος	180	4	64
Πρωτοβουλία της ΕΕ	153	4	68
Δικαστική έρευνα	126	3	71
Διυπηρεσιακή συνεργασία	123	3	74
Εργαστηριακή ανάλυση δειγμάτων	92	2	76
Έλεγχος εθνικών τελωνείων	90	2	78
Έλεγχος στα γραφεία του δικαιούχου	85	2	80
Άλλο	81	2	82

Κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Πηγή: Βάση δεδομένων ECR της OLAF για παρατυπίες που κοινοποιήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91.

58. Το Συνέδριο διαπίστωσε επίσης ότι υπήρχαν σημαντικά λάθη στα δεδομένα που καταχωρίστηκαν στην ECR, ακόμη και η απουσία χρηματοοικονομικών δεδομένων κάθε είδους για 91 υποθέσεις (βλ. σημείο 25).

59. Στην ECR καταχωρίζεται η ταυτότητα των προσώπων που συμβουλευτήκαν τη βάση δεδομένων καθώς και ο αριθμός των επισκέψεων. Από τον Οκτώβριο του 2001 έως το Σεπτέμβριο του 2002 τη συμβουλευτήκαν έντεκα φορές απευθείας οι Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής. Η OLAF, ωστόσο, δεν προέβη σε αξιολόγηση της χρήσης των δεδομένων της ECR για να προσδιορίσει κατά πόσο παρείχε χρήσιμα στοιχεία και, συνεπώς, συνέβαλε στην καταπολέμηση της απάτης.

60. Ζητείται από την Επιτροπή να μελετήσει τα στοιχεία που της γνωστοποιήθηκαν και να ενημερώσει τους εκπροσώπους των κρατών μελών [στα πλαίσια της επιτροπής ΕΓΤΠΕ (1)] για οποιαδήποτε πορίσματα προτίθεται να εξαγάγει (2). Παρόλο που ορισμένα στοιχεία τέθηκαν στη διάθεση της «ομάδας παρατυπιών» (3), ούτε η OLAF ούτε η προκάτοχος της UCLAF υπέβαλαν τέτοια έκθεση στην επιτροπή ΕΓΤΠΕ (4).

Μαύρος πίνακας

61. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να αναφέρουν στην Επιτροπή την ταυτότητα των επιχειρηματιών που έχουν διαπράξει παρατυπίες άνω των 100 000 ευρώ σε περίοδο ενός έτους, καθώς και λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν εναντίον των συγκεκριμένων επιχειρηματιών. Τα κράτη μέλη θεώρησαν σε γενικές γραμμές ότι είναι αδύνατο να αποκλείσουν με τρόπο αποτελεσματικό νομικά πρόσωπα ενεχόμενα σε ενέργειες παρατυπίας ή απάτης από τη διεκδίκηση περαιτέρω πληρωμών (π.χ. η επιχείρηση μπορεί να μεταβιβαστεί σε κάποιο άλλο νομικό πρόσωπο με τους ίδιους μετόχους κ.λπ.).

62. Μόνο έξι κράτη μέλη έχουν καταγγείλει κάποια εταιρεία ή μεμονωμένο πρόσωπο στο πλαίσιο αυτών των ρυθμίσεων [βλ. επίσης ειδική έκθεση αριθ. 8/98, σημεία 4.12 έως 4.14 (5)]. Σχόλια που έλαβε το Συνέδριο από κράτη μέλη που επισκέφθηκε εμφανίζουν ότι το μεγαλύτερο κώλυμα του κανονισμού ήταν το γεγονός ότι η τοποθέτηση μίας εταιρείας ή ενός μεμονωμένου προσώπου στον μαύρο πίνακα θα μπορούσε να τους αφήσει έκθετους σε απαιτήσεις για νομική αποκατάσταση και πιθανές αποζημιώσεις. Μέχρι να αποδειχθεί η απάτη στο δικαστήριο (συχνά ιδιαίτερα χρονοβόρα διαδικασία) είναι αμφίβολο εάν ένα κράτος μέλος διαθέτει νομική κάλυψη για να καταγγείλει τα ονόματα εταιρειών ή μεμονωμένων προσώπων.

(1) Η επιτροπή ΕΓΤΠΕ (Επιτροπή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων) και «η ομάδα» παρατυπιών είναι συμβουλευτικά όργανα της Επιτροπής. Προεδρεύει ένας υπάλληλος της Επιτροπής και αποτελούνται από εκπροσώπους των κρατών μελών.

(2) Άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991.

(3) Ομάδα «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή, Γεωργικά προϊόντα», κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 της 4ης Μαρτίου 1991 και (ΕΚ) αριθ. 515/97 της 13ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 83 της 25.3.1997, σ. 1).

(4) Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα, κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 και (ΕΚ) αριθ. 515/97.

(5) ΕΕ C 230 της 22.7.1998, σ. 16.

Καταχώριση οφειλών

63. Από το 1996 οι οργανισμοί πληρωμών των κρατών μελών στο πλαίσιο της ΚΓΠ είναι υποχρεωμένοι να καταρτίζουν έναν κατάλογο οφειλών (6) προς την Κοινότητα στο πλαίσιο της ΚΓΠ («γενικό καθολικό των οφειλετών»). Από το 2000 τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την Επιτροπή (Γενική Διεύθυνση Γεωργίας) δύο φορές το χρόνο για την κατάσταση των οφειλών και για την πρόοδο ανάκτησής τους, όπως καταχωρίστηκε στο γενικό καθολικό των οφειλετών, σε ένα λογαριασμό γνωστό ως πίνακα 105 (7). Τα ποσά που κοινοποιούνται μέσω του πίνακα 105 περιλαμβάνονται στον ενοποιημένο δημοσιονομικό ισολογισμό της Επιτροπής (8).

64. Από το 1996 οι οργανισμοί πιστοποίησης (9) έχουν την υποχρέωση να αξιολογούν εάν το γενικό καθολικό των οφειλετών που παρήγαγαν οι ελεγχόμενοι οργανισμοί πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ δίνει ορθή και πλήρη εικόνα των προς ανάκτηση ποσών, εάν οι διαδικασίες ανάκτησης είναι αποτελεσματικές και εάν τα ποσά πιστώνονται ορθά και έγκαιρα στον προϋπολογισμό.

65. Σε ό,τι αφορά το υλικό του πίνακα 105, η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας κατέληξε το 1999, βάσει ελέγχων που διενεργήθηκαν στα κράτη μέλη, ότι υπήρχαν ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με την πληρότητα και την ακρίβεια του γενικού καθολικού οφειλετών ορισμένων οργανισμών πληρωμών και ότι δεν υπήρχε εγγύηση ότι τα κράτη μέλη ήταν συνεπή στη μέθοδο που ακολουθούσαν κατά την καταγραφή των οφειλών. Η συνακόλουθη έκθεση πρότεινε οι υπηρεσίες της Επιτροπής, οι υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου των οργανισμών πληρωμών και οι οργανισμοί πιστοποίησης να καταβάλουν περαιτέρω προσπάθειες για τη βελτίωση της διαχείρισης των οφειλών. Από το 2001 οι οργανισμοί πιστοποίησης πρέπει να πιστοποιούν την ακρίβεια του πίνακα 105.

66. Οι οργανισμοί πιστοποίησης δεν χρησιμοποιούν τα στοιχεία που τηρούνται από τις διάφορες υπηρεσίες ελέγχου και διερεύνησης περιπτώσεων απάτης για να ελέγξουν την πληρότητα του γενικού καθολικού των οφειλετών. Χρησιμοποιώντας στοιχεία τα οποία τηρούσαν για τους οφειλέτες οι οργανισμοί πληρωμών, τρεις οργανισμοί πιστοποίησης διατύπωσαν επιφύλαξη στα πιστοποιητικά τους και εννέα οργανισμοί πιστοποίησης παρατήρησαν σοβαρές αδυναμίες στις διαδικασίες καταχώρισης και ανάκτησης χρεών (βλ. παράρτημα Β). Το Συνέδριο σημείωσε επίσης ότι, σε εννέα υποθέσεις, το πεδίο εφαρμογής των ελέγχων οφειλετών που διενήργησαν οργανισμοί πιστοποίησης δεν συμβάδιζε με τις οδηγίες της Επιτροπής.

67. Όλα τα κράτη μέλη σύστησαν γενικά καθολικά οφειλετών και από το 2000 υπέβαλλαν τους πίνακες 105 στην Επιτροπή που περιείχαν τα απαιτούμενα στοιχεία. Από τον έλεγχο δεν προέκυψαν σημαντικά σφάλματα κατά την καταχώριση νέων οφειλών. Η απαίτηση για τήρηση γενικού καθολικού οφειλετών τέθηκε σε ισχύ το 1996. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη (Δανία, Γερμανία, Ελλάδα και Ηνωμένο Βασίλειο) δεν κατέγραψαν ακόμη στο γενικό καθολικό οφειλετών όλες τις οφειλές που δημιουργήθηκαν πριν από εκείνο το έτος. Τα

(6) Συμπεριλαμβανομένων παρατυπιών και άλλων οφειλόμενων ποσών, π.χ. παρατυπίες κάτω των 4 000 ευρώ, επίσημο σφάλμα κ.λπ.

(7) Άρθρο 3 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 296/96 της Επιτροπής της 16ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ L 39 της 17.2.1996, σ. 5) όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2761/1999 της Επιτροπής.

(8) Κάτω από τον τίτλο VII (βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις) Β. (κυκλοφορούν ενεργητικό) 2. (Προκαταβολές που οφείλουν τα κράτη μέλη) α. (ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις).

(9) Οι οργανισμοί πιστοποίησης διορίζονται από τα κράτη μέλη βάσει των διαδικασιών εκκαθάρισης λογαριασμών. Ελέγχουν τις δαπάνες της ΚΓΠ που δηλώνουν οι οργανισμοί πληρωμών των κρατών μελών και πιστοποιούν (ή επικυρώνουν) τους λογαριασμούς τέτοιων δαπανών. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις παραπάνω πιστοποιήσεις για την ετήσια δημοσιονομική της απόφαση σχετικά με την εκκαθάριση των δαπανών της ΚΓΠ.

κράτη μέλη διέγραψαν επίσης ποσά ως μη ανακτήσιμα χωρίς απόφαση της Επιτροπής ότι η οφειλή δεν μπορεί να ανακτηθεί και εάν το κόστος θα έπρεπε να βαρύνει τον προϋπολογισμό ή τα κράτη μέλη. Συνεπώς, η συνολική οφειλή για το 2002 παρουσιάζεται μειωμένη κατά 43,8 εκατομμύρια ευρώ ⁽¹⁾.

68. Τα στοιχεία του πίνακα 105 κάνουν διάκριση μεταξύ των υποθέσεων που μπορούν να γνωστοποιηθούν στην ECR και άλλων υποθέσεων (που δεν προκύπτουν από παρατυπία ή ανέρχονται σε ποσό κάτω των 4 000 ευρώ). Παρόλο που οι ημερομηνίες καταχώρισης των δύο ομάδων στοιχείων είναι διαφορετικές, θα έπρεπε να είναι δυνατό να διενεργείται συμφωνία, να εντοπίζονται και να διορθώνονται οι μεταξύ τους διαφορές (η ECR έδειξε σύνολο 2 349 εκατομμυρίων ευρώ στις 31 Δεκεμβρίου 2002: η αντίστοιχη τιμή στον Πίνακα 105 ήταν 2 093 εκατομμύρια ευρώ στις 15 Οκτωβρίου 2002). Η Επιτροπή αδυνατεί να το πράξει. Συνεπώς, η OLAF και η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας εργάζονται βάσει διαφορετικών ομάδων δεδομένων και δεν έχουν προβεί σε συμφωνία τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

69. Οι ρυθμίσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη γνωστοποίηση, την ανάκτηση και τη διαγραφή παράτυπων πληρωμών προβλέπουν την αναφορά των σχετικών στοιχείων (είδος της παρατυπίας, μέθοδο εντοπισμού κ.λπ.) και ενθαρρύνουν τα κράτη μέλη να προβαίνουν σε ενέργειες για ανάκτηση των ποσών παρέχοντας ταυτόχρονα κίνητρο (20 % παρακράτηση από τα ανακτηθέντα ποσά) και κύρωση (τα μη ανακτηθέντα ποσά να επιβαρύνουν τα κράτη μέλη σε περιπτώσεις αμέλειας).

70. Ωστόσο, στην πράξη, από τις παράτυπες πληρωμές ύψους 3,1 δισεκατομμυρίων ευρώ που πραγματοποιήθηκαν και γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή από το 1971, 537 εκατομμύρια ευρώ είχαν ανακτηθεί από δικαιούχους της ΚΓΠ έως το τέλος του 2002, 110 εκατομμύρια ευρώ είχαν διαγραφεί σε βάρος του κοινοτικού προϋπολογισμού και 142 εκατομμύρια ευρώ είχαν διαγραφεί σε βάρος των κρατών μελών. Τρία τέταρτα των παράτυπων πληρωμών που αναφέρθηκαν διατελούν «εν αναμονή», δηλαδή ούτε ανακτήθηκαν ούτε διαγράφηκαν.

71. Κανένα σύστημα δεν θα κατορθώσει 100 % ανάκτηση των παράτυπων πληρωμών και είναι αναπόφευκτη κάποια συσσώρευση υποθέσεων. Όμως ο έλεγχος του Συνεδρίου φανέρωσε έναν αριθμό αδυναμιών στο σχεδιασμό των ρυθμίσεων καταχώρισης, ανάκτησης και διαγραφής παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ, και ιδίως στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι παραπάνω ρυθμίσεις από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη.

α) Τα κράτη μέλη ερμηνεύουν με διαφορετικούς τρόπους τον ορισμό του χρονικού σημείου στο οποίο θα έπρεπε να αναφέρουν τις παράτυπες πληρωμές (βλ. σημείο 17). Ορισμένες απαιτήσεις που αφορούν τα δεδομένα σχετικά με τα κράτη μέλη δεν είναι σαφείς (βλ. σημεία 56 και 57).

β) Τα κράτη μέλη ενήργησαν με βραδύτητα, και ορισμένα με ακόμη περισσότερη βραδύτητα από άλλα, στην αναφορά παράτυπων πληρωμών (βλ. σημείο 22). Υπάρχουν επίσης σημαντικά κενά και αντιφάσεις στα δεδομένα που χορηγούν (βλ. σημεία 24 έως 27).

γ) Υπήρχαν σημαντικές αδυναμίες στις ρυθμίσεις των κρατών μελών για την ανάκτηση παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ (βλ. σημείο 41).

δ) Αποφάσεις σχετικά με το εάν οι παράτυπες πληρωμές θα έπρεπε να διαγραφούν και, εάν ναι, με κοινοτικό ή κρατικό κόστος, πρέπει κανονικά να αναμένουν πρόταση κράτους μέλους για διαγραφή. Η Επιτροπή διαθέτει περιορισμένες μόνο εξουσίες επέμβασης στη διαδικασία αυτή. Από την άλλη πλευρά, η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στηρίζει την ανάληψη δράσης εκ μέρους της Επιτροπής στην περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης από τα κράτη μέλη. Αυτό είναι το ιστορικό της σύστασης της ομάδας σχεδιασμού που συζητήθηκε στο σημείο 51.

ε) Η Επιτροπή δεν διέθετε σαφή κριτήρια για να αποφασίζει εάν οι μη ανακτηθείσες παράτυπες πληρωμές θα πρέπει να βαρύνουν τα κράτη μέλη ή τον κοινοτικό προϋπολογισμό (βλ. σημεία 43 έως 51).

στ) Η ανάμιξη της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας στις αποφάσεις διαγραφής είναι πηγή σύγχυσης και μη αποτελεσματικότητας (βλ. σημεία 52 έως 55).

72. Οι παράλληλες ρυθμίσεις για τα γενικά καθολικά οφειλετών παρέχουν στοιχεία για το δημοσιονομικό ισολογισμό που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα οφειλών στο πλαίσιο της ΚΓΠ. Όλα τα κράτη μέλη σύστησαν γενικά καθολικά οφειλετών και υπέβαλαν τα απαραίτητα δεδομένα. Η Επιτροπή παρείχε επίσης οδηγίες στους οργανισμούς πιστοποίησης για τον έλεγχο οφειλετών. Ωστόσο, το Συνέδριο παρατήρησε ορισμένα κενά και, σε ό,τι αφορά οφειλές που προκύπτουν από παράτυπες πληρωμές, ανακρίβειες στα παραπάνω γενικά καθολικά οφειλετών (βλ. σημεία 63 έως 68).

73. Ο «μαύρος πίνακας» αποδείχθηκε αναποτελεσματικός. Μόνο έξι κράτη μέλη έχουν ανακοινώσει ονόματα μεμονωμένων προσώπων ή εταιρειών και αποδείχθηκε αδύνατη η αποτελεσματική εφαρμογή των προβλεπόμενων κυρώσεων (βλ. σημεία 61 και 62).

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

74. Το Συνέδριο συνιστά στην Επιτροπή να εξετάσει έναν αριθμό πιθανών αλλαγών στις ρυθμίσεις που συζητήθηκαν παραπάνω, ώστε:

- να βελτιωθούν τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή για τις παράτυπες πληρωμές και οφειλές στο πλαίσιο της ΚΓΠ,
- να βελτιωθεί η ανάκτηση εκ μέρους των κρατών μελών ποσών που καταβλήθηκαν παράτυπα,
- να διευκρινιστεί η βάση επί της οποίας η Επιτροπή αποφασίζει εάν οι διαγραφείσες παράτυπες πληρωμές θα πρέπει να βαρύνουν τα κράτη μέλη ή την Κοινότητα,
- να διευκρινιστούν οι ευθύνες στο εσωτερικό της Επιτροπής και να βελτιωθεί η επικοινωνία,

⁽¹⁾ Καθώς ο πίνακας 105 τέθηκε σε ισχύ το 2000, τα ποσά που λανθασμένα διαγράφηκαν από το γενικό καθολικό των οφειλετών τα προηγούμενα έτη θα πρέπει να βεβαιωθούν από τα κράτη μέλη.

— να γίνει καλύτερη χρήση, κατά τη διαχείριση της ΚΓΠ, στοιχείων που λαμβάνονται σχετικά με παράτυπες πληρωμές.

Ορισμένες από τις αλλαγές που προτείνεται να εξεταστούν απαιτούν τη θέσπιση νομοθεσίας.

75. Για να βελτιώσει τις πληροφορίες και να διευκολύνει τη χρήση τους, η Επιτροπή θα πρέπει να σκεφθεί:

- να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη ερμηνεύουν τις «προκαταρκτικές διοικητικές ή δικαστικές διαπιστώσεις», με τρόπο συνεπή και εναρμονισμένο κατά την αναφορά παράτυπων πληρωμών,
- να αυξήσει το όριο 4 000των ευρώ για την καταχώριση υποθέσεων στην ECR,
- να απλοποιήσει και να μειώσει τον αριθμό των ορισμών για τα είδη απάτης και τις μεθόδους εντοπισμού στις ρυθμίσεις που αφορούν την καταχώριση παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ,
- να βελτιώσει τους δικούς της ελέγχους δεδομένων τα οποία παρέχουν τα κράτη μέλη,
- να προβεί σε ενέργειες για τη συμφωνία των στοιχείων της ECR και του γενικού καθολικού οφειλετών.

76. Για να ενθαρρύνει την ανάκτηση εκ μέρους των κρατών μελών παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ, η Επιτροπή θα πρέπει να σκεφθεί:

- να επιβαρύνει τα κράτη μέλη με παράτυπες πληρωμές στο πλαίσιο της ΚΓΠ που εκκρεμούν για περισσότερο από μία συγκεκριμένη περίοδο και για τις οποίες δεν ελήφθη πρόταση διαγραφής,

— να διασφαλίσει το συμψηφισμό παράτυπων πληρωμών έναντι άλλων πληρωμών της ΕΕ που οφείλονται στον παραλήπτη,

— να ζητήσει από τα κράτη μέλη να δώσουν τουλάχιστον την ίδια προτεραιότητα στην ανάκτηση χρεών στο πλαίσιο της ΚΓΠ με την ανάκτηση κρατικών επιχορηγήσεων.

77. Η Επιτροπή θα πρέπει να θέσει σαφή κριτήρια όταν αποφασίζει εάν οι διαγραφείσες παράτυπες πληρωμές πρέπει να βαρύνουν τα κράτη μέλη ή την Κοινότητα. Η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει μέτρα εναντίον κρατών μελών που έχουν συμψηφίσει προς ανάκτηση ποσά έναντι κατ' αποκοπή διορθώσεων.

78. Η Επιτροπή θα πρέπει να μελετήσει εάν είναι ορθή η σημαντική κατανομή αρμοδιοτήτων σχετικά με τις παρατυπίες της ΚΓΠ μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας.

79. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση για την εμπειρία που αποκόμισε από τα δεδομένα για παρατυπίες και για τα συμπεράσματα που συνήγαγε σχετικά με τη διαχείριση της ΚΓΠ. Μία τέτοια έκθεση θα μπορούσε να περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση για την καταπολέμηση της απάτης ή στην ετήσια έκθεση για την ΚΓΠ.

80. Επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να πραγματοποιήσει διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη για το μέλλον του «μαύρου πίνακα».

Η παρούσα έκθεση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο κατά τη συνεδρίασή του της 10ης Ιουνίου 2004.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο
Juan Manuel FABRA VALLÉS
Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΜΕ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ

(ευρώ)

Κράτος μέλος	Έτος	Μέτρο	Εκκρεμής οφειλή
IT	2000	Μέτρα στήριξης στον τομέα των ελαιούχων σπόρων	170 936 471
IT	2000	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για σιτηρά	118 956 431
IT	1998	Ενίσχυση για την κατανάλωση ελαιολάδου	65 710 432
IT	1993	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για σιτηρά	63 933 593
IT	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για σιτηρά	41 760 653
IT	1998	Ενίσχυση για την κατανάλωση ελαιολάδου	40 623 436
ES	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για σιτηρά	32 896 221
BE	2000	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βούτυρο	31 547 680
IT	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βοδινό κρέας	29 851 835
DE	1995	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βούτυρο	24 926 886
IT	1994	Ενίσχυση για την κατανάλωση ελαιολάδου	19 743 900
IT	1996	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για σιτηρά	19 054 353
DE	1995	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βούτυρο	18 630 965
IT	1998	Ενίσχυση για την κατανάλωση ελαιολάδου	17 253 375
IT	1996	Μέτρα στήριξης στον τομέα των ελαιούχων σπόρων	17 196 270
IT	1988	Μεταποίηση οπωροκηπευτικών	16 860 045
IT	1988	Μεταποίηση οπωροκηπευτικών	16 296 644
IT	2002	Μεταποίηση οπωροκηπευτικών	15 805 670
IT	1996	Ενίσχυση για σιτηρά	15 774 830
IT	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βοδινό κρέας	14 262 505
DE	1998	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βοδινό κρέας	14 023 242
IT	1988	Μεταποίηση οπωροκηπευτικών	13 944 336
ES	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για οίνο	13 334 611
IT	1996	Αποθήκευση σιτηρών	12 302 920
IT	2001	Μεταποίηση οπωροκηπευτικών	11 784 714
IT	1994	Ενίσχυση για την κατανάλωση ελαιολάδου	11 445 839
IT	2002	Μέτρα στήριξης για νωπά οπωροκηπευτικά	11 012 392
IT	1996	Αποθήκευση σιτηρών	10 949 622
BE	1994	Επιστροφές κατά την εξαγωγή για βοδινό κρέας	10 121 398

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Επιφύλαξη εκ μέρους των οργανισμών πιστοποίησης	Λόγοι της επιφύλαξης
ΟΠΕΚΕΠΕ (EL)	Ακρίβεια/πληρότητα/αναγραφή των προβλημάτων των επισφαλών οφειλών.
Vlaamse Gemeenschap (BE)	Αδυναμία πιστοποίησης της πληρότητας του πίνακα 105.
IFADAP (PT)	Αδυναμία πιστοποίησης της πληρότητας του πίνακα 105.
Σημαντικές αδυναμίες που παρατήρησαν οι οργανισμοί πιστοποίησης	Λόγοι των αδυναμιών
Bayern StMLU (DE)	Καθυστερήσεις κατά την ανάκτηση των οφειλών, το αρχικό κεφάλαιο της οφειλής δεν επιβαρύνεται με τόκο.
Brandenburg (DE)	Προβλήματα σχετικά με πτυχές που αφορούν την πληρότητα και την ακρίβεια του Πίνακα 105.
DFFE (DK)	Συσσώρευση οφειλών για τις οποίες εκκρεμεί ανάκτηση.
CATALUÑA (ES)	Μεγάλες καθυστερήσεις κατά την καταχώριση και ανάκτηση οφειλών, δεν υπήρχε συνοχή στην πολιτική για την χρέωση τόκου.
AGEA (IT)	Προβλήματα που παρατηρήθηκαν κατά την ανάκτηση οφειλών.
SEERAD (UK)	Μεγάλες καθυστερήσεις κατά την καταχώριση και ανάκτηση οφειλών, καμία συμφωνία μεταξύ των λογιστικών εγγράφων και του γενικού καθολικού οφειλετών.
SDE (FR)	Διατυπώθηκε επιφύλαξη το προηγούμενο έτος, συνέχισαν να σημειώνονται προβλήματα ανάκτησης φέτος.
DAF (ES)	Μεγάλα κενά μεταξύ της γωστοποίησης παρατυπιών και της καταχώρισής τους στο γενικό καθολικό οφειλετών.
INGA (PT)	Χρέη υποτιμημένα κατά 3 %.
Έλλειψη ικανοποιητικού έργου εκ μέρους των οργανισμών πιστοποίησης στο τμήμα των οφειλετών ⁽¹⁾	Λόγοι για την έλλειψη ικανοποιητικού έργου
FAGA (ES)	
Castilla la Mancha (ES)	
OFIMER (FR)	
OFIVAL (FR)	
BLE (DE)	
Baden-Württemberg (DE)	
DLG (NL)	
HPA (NL)	
PZ (NL)	
PVVE (NL)	Το πεδίο εφαρμογής του ελέγχου οφειλετών από τους οργανισμούς πιστοποίησης δεν ικανοποίησε τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις οδηγίες της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Τα συμπεράσματα βασίζονται στην αξιολόγηση των εκθέσεων του οργανισμού πιστοποίησης εκ μέρους του Συνεδρίου.

Πηγή: Τμήμα οφειλετών των εκθέσεων του οργανισμού πιστοποίησης ΕΓΤΠΕ για το οικονομικό έτος 2002.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΟΨΗ

I. Για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων, η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει την κοινοποίηση στοιχείων όσον αφορά τους τομείς των κοινοτικών δραστηριοτήτων ⁽¹⁾. Τα κράτη μέλη πρέπει να στέλνουν σε τακτικά χρονικά διαστήματα εκθέσεις για τις ανωμαλίες που απετέλεσαν αντικείμενο μιας πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαπίστωσης. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 οργανώνει το σύστημα κοινοποίησης των παρατυπιών στον τομέα των δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων – Τμήματος Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Για την ευκολότερη αξιοποίηση των πληροφοριών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η κοινοτική νομοθεσία προσφέρει λεπτομερή κατάλογο των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται, δηλαδή συγκεκριμένα τη διάταξη που έχει παραβιαστεί, τα εν λόγω ποσά, τις πρακτικές που χρησιμοποιούνται για τη διάπραξη της παρατυπίας και τέλος τα ενεχόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ⁽²⁾.

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προλαμβάνουν και να αντιμετωπίζουν τις παρατυπίες και να ανακτούν τα ποσά που απωλέσθηκαν λόγω παρατυπίας ή αμέλειας ⁽³⁾. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 προβλέπει τη κοινοποίηση όλων των παρατυπιών άνω των 4 000 ευρώ στην Επιτροπή, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να κοινοποιείται κάθε συμπεριφορά, εσκεμμένη ή όχι, που καταλήγει σε παράβαση διάταξης της κοινοτικής νομοθεσίας. Η Επιτροπή έλαβε διάφορες πρωτοβουλίες, ώστε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις να προσδιορίζονται ως απάτη ή ως παρατυπία.

Το παρόν σύστημα αμοιβαίας κοινοποίησης και ενημέρωσης προσδιορίζει τις αμοιβαίες υποχρεώσεις ελκρινούς συνεργασίας που απορρέουν από το άρθρο 10 της συνθήκης ΕΚ ⁽⁴⁾, στο οποίο στηρίζεται η στρατηγική της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης, όπως ορίστηκε τον Ιούλιο του 2000 ⁽⁵⁾. Αυτή η εταιρική σχέση μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών είναι επίσης η κατευθυντήρια αρχή που διέπει τις διατάξεις του παράγωγου δικαίου.

Όπως υπογράμμισε το Συμβούλιο, σε αρκετές περιπτώσεις, οι παρεχόμενες πληροφορίες πρέπει να είναι συνεκτικές και υψηλής ποιότητας, εάν θέλουμε η Επιτροπή να μπορεί να τις αξιοποιεί με τον καλύτερο τρόπο για την ενίσχυση της πολιτικής για την καταπολέμηση της απάτης και για να εξασφαλίζεται η κατάλληλη παρακολούθηση των υποθέσεων ⁽⁶⁾ τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο.

Η εμπειρία που αποκτήθηκε και οι βελτιώσεις που έγιναν θα συνεχίσουν να βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα του συστήματος κοινοποίησης και την αξιοπιστία των δεδομένων.

II. Σύμφωνα με την έκθεση της Επιτροπής για την προστασία των κοινοτικών οικονομικών συμφερόντων και την καταπολέμηση της απάτης –ετήσια έκθεση 2002, στο εξής καλούμενη «Έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης», τα μεγαλύτερα ποσά όσον αφορά τις παρατυπίες σημειώθηκαν στον τομέα των σφαροκηπευτικών. Τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν για την τάση αυτή σε διάφορες συνεδριάσεις, κυρίως της ομάδας εργασίας βάσει του άρθρου 280, της COCOLAF και της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα».

Η ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία αποθηκεύεται το μεγαλύτερο μέρος των ανακοινώσεων παρατυπιών που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη έγινε αντικείμενο διεξοδικού ελέγχου ποιότητας, το 2003, από την Επιτροπή με τη συμμετοχή των κρατών μελών. Ο έλεγχος αυτός κατέστησε δυνατή τη βελτίωση της εσωτερικής συνοχής των δεδομένων και ταυτόχρονα την ενημέρωση των αριθμητικών στοιχείων. Με βάση τα ενημερωμένα αριθμητικά στοιχεία (βλ. παράγραφο 30) στις 31 Δεκεμβρίου 2002, προκύπτουν τα εξής: το σύνολο των παράτυπων πληρωμών που καταχωρίστηκαν από το 1971 αντιπροσωπεύουν 2 983 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων, 603 εκατ. (20 %) ανακτήθηκαν και 297 εκατ. διαγράφηκαν (10 %). Το ποσό που βρίσκεται ακόμη σε εκκρεμότητα αντιπροσωπεύει 2 083 εκατ. ευρώ (70 %). Τα αριθμητικά αυτά στοιχεία περιλαμβάνουν επίσης τα ενημερωμένα ποσά που έλαβε η Επιτροπή, το 2003, και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της απόφασης της Επιτροπής 2003/481/ΕΚ (75 εκατ. ευρώ).

III. Μερικά κράτη μέλη δεν τηρούν την υποχρέωσή τους να υποβάλουν έκθεση δύο μήνες μετά το τέλος του τριμήνου εντός του οποίου διαπιστώθηκε η παρατυπία ή/και που έγιναν γνωστές νέες πληροφορίες σχετικά με την παρατυπία [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 595/91, άρθρο 3 παράγραφος 1 και άρθρο 5 παράγραφος 1]. Τα κράτη μέλη που ευθύνονται για περισσότερο από το 50 % των κοινοποιηθεισών παρατυπιών είναι η Γερμανία και η Ισπανία. Η Επιτροπή επέστησε την προσοχή των κρατών μελών στο πρόβλημα αυτό με την αναφορά που έκανε στην έκθεση του 2002 για την καταπολέμηση της απάτης (σημείο 10.2.2) και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων σε διάφορες συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας βάσει του άρθρου 280 της CoCoLaf και της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα».

⁽¹⁾ Βλ. κυρίως το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου (ΕΕ L 67 της 7.3.1997) και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1681/94 της Επιτροπής [και κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1831/94 (ΕΕ L 191 της 27.7.1994)] για τις δαπάνες, και το άρθρο 6 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000 του Συμβουλίου για τους παραδοσιακούς ίδιους πόρους.

⁽²⁾ Με εξαίρεση τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000 του Συμβουλίου για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ, σχετικά με το σύστημα ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130 της 31.5.2000) σύμφωνα με την οποία, οι πληροφορίες αυτές είναι προαιρετικές.

⁽³⁾ Βλ. το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2988/95 (ΕΕ L 312 της 23.12.1995) και το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 (ΕΕ L 160 της 26.6.1999).

⁽⁴⁾ Όπως επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Zwartfeld* και *Γιουγκοσλαβικού αραβοσίτου*. Υπόθεση C-2/88 [1990] Συλλ. I-3365 της 13.7.1990. Υπόθεση C-68/88 *Επιτροπή κατά Ελλάδας* [1989] Συλλ. 2965.

⁽⁵⁾ COM(2000) 358 τελικό της 28ης Ιουνίου 2000 και σχέδιο δράσης 2001-2003 [COM (2001) 254 τελικό της 15ης Μαΐου 2001].

⁽⁶⁾ Συμπεριλαμβάνονται οι πλευρές της λογιστικής και της ανάκτησης.

Όσον αφορά τις ανακολουθίες, τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν για αυτές και τους ζητήθηκε να τις αποκαταστήσουν με την αποστολή ψηφιακών ενημερώσεων. Στις συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας βάσει του άρθρου 280, της CoCoLaf και της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα» δόθηκαν στα κράτη μέλη εξηγήσεις και «κατάρτιση» σχετικά τη βάση ECR («Electronic Case Registry»). Γενικά, μπορεί να ειπωθεί ότι τα κράτη μέλη βελτίωσαν το σύστημα κοινοποίησης των παρατυπιών αλλά ότι δεν τηρούνται ακόμη απόλυτα όλες οι υποχρεώσεις που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 595/91.

Όσον αφορά τις διαφορές, η Επιτροπή θα συνεχίσει να καταβάλλει προσπάθειες για να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να τηρούν όλες τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91, ώστε να δέχεται από όλα τα κράτη μέλη, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, απόλυτα αξιόπιστα δεδομένα που να παρέχουν ομοιογενείς πληροφορίες.

IV. Το αναθεωρημένο ποσοστό ανάκτησης καταρτίστηκε σε 20,2 % τον Μάιο του 2004 (βλ. σημείο 30).

Η Επιτροπή έχει απόλυτη επίγνωση του γεγονότος ότι το ποσοστό ανάκτησης στα κράτη μέλη δεν είναι το βέλτιστο και καταβάλλει προσπάθειες για τη βελτίωσή του, ιδίως με τη δημιουργία της ειδικής μονάδας Ανάκτηση. (Βλ. επίσης την απάντηση στο σημείο V).

Οι οργανισμοί πληρωμής και οι διοικητικές υπηρεσίες που έχουν αναλάβει τη διαδικασία ανάκτησης σε ορισμένα κράτη μέλη (Ιταλία, Ελλάδα) εξακολουθούν να ισχυρίζονται ότι πρέπει να περιμένουν το αποτέλεσμα των ποινικών διαδικασιών πριν προβούν στην ανάκτηση, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατή η επιλογή διαδικασίας ανάκτησης μέσω αστικής ή διοικητικής διαδικασίας, πράγμα το οποίο δεν αποκλείει την παράλληλα κίνηση ποινικής δίωξης.

Κατά συνέπεια, η αρχική επιλογή του κράτους μέλους (διοικητική, αστική ή ποινική διαδικασία) θα έχει επιπτώσεις στην προθεσμία ανάκτησης. Για έναν περιορισμένο αριθμό κρατών μελών, μπορεί να κινηθούν διοικητικές διαδικασίες ανάκτησης μόνο μετά την έκδοση της τελικής απόφασης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι κάτι τέτοιο μπορεί να διαρκέσει πάνω από δεκαπέντε χρόνια.

Στην Ιταλία, το 46 % των περιπτώσεων προ του 1955 έγιναν αντικείμενο ποινικής διαδικασίας έναντι μόνο 18 % για τις περιπτώσεις μετά το 1995, πράγμα το οποίο οφείλεται στο γεγονός ότι τα κράτη μέλη αποφασίζουν τη λήψη των απαιτούμενων διοικητικών μέτρων το νωρίτερο δυνατό μόλις μετά τη κοινοποίηση της παρατυπίας.

Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, το αρμόδιο κράτος μέλος βρίσκεται σε άμεση επαφή με τους οφειλέτες. Η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να διαγράψει οφειλές. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, η Επιτροπή υποχρεούται να αποκλείει νόμιμα από τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδότησης όλες τις δαπάνες που δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες. Η δυνατότητα αποδοχής συμβιβαστικών ρυθμίσεων ή/και τμηματικών πληρωμών πρέπει να αξιολογείται ανά περίπτωση, με βάση το εθνικό δίκαιο και σε συνδυασμό με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.

V. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Βελτίωση της είσπραξης των απαιτήσεων της Κοινότητας που προκύπτουν από την άμεση και επιμερισμένη διαχείριση των κοινοτικών δαπανών» της 3ης Δεκεμβρίου 2002 [COM(2002) 671 τελικό], η Επιτροπή αποφάσισε να θεσπίσει μια κοινή ειδική ομάδα «ανάκτησης» αποτελούμενη από ειδικούς της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας με σκοπό την εκκαθάριση των προβλημάτων του παρελθόντος, δηλαδή όλες τις περιπτώσεις παρατυπίας πριν από το 1999 που παραμένουν εκκρεμείς με σκοπό την προετοιμασία απόφασης για τον καταλογισμό των οικονομικών επιπτώσεων στην Κοινότητα ή στα κράτη μέλη.

Όσον αφορά την παρατήρηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την έλλειψη κατάλληλων κριτηρίων προκειμένου να αποφασίζεται κατά πόσο τα διαγραφέντα ποσά πρέπει να βαρύνουν τα κράτη μέλη ή την Κοινότητα, η Επιτροπή επιθυμεί να επισημάνει ότι σιγά σιγά ανέπτυξε — και βάσει της κεκτημένης εμπειρίας εφάρμοσε — τέσσερις κατευθυντήριες αρχές και διάφορα διαδικαστικά κριτήρια τα οποία παρουσίασε σε διάφορα έγγραφα, τον Ιούλιο του 2002 (βλ. επίσης σημείο 44).

Μετά τη δημιουργία της ειδικής επιτροπής ανάκτησης, το 2003, οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατάρτισαν κατάλογο λεπτομερών κριτηρίων με τη βοήθεια των οποίων όλες οι περιπτώσεις ελέγχονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να ξεκαθαρίζεται κατά πόσο τα μη ανακτηθέντα ποσά βαρύνουν την Κοινότητα ή το κράτος μέλος.

VI. Με βάση την κατανομή των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στο παράρτημα 2 του εγγράφου SEC(95) 249 της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 1995, η UCLAF/OLAF πρέπει να δέχεται όλες τις ανακοινώσεις που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 και είναι αρμόδια για την ανάλυση και την παρακολούθηση των εν λόγω περιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης της καταχώρισης των εν λόγω δεδομένων στη βάση δεδομένων για τις παρατυπίες.

Όσον αφορά τις ανακτήσεις που σχετίζονται με περιπτώσεις άπατης και παρατυπίας, η OLAF έχει καθήκον να καταρτίζει συνοπτικές σημειώσεις για κάθε περίπτωση στις οποίες να περιγράφονται οι διαδικασίες που εφαρμόζονται και να αιτιολογούνται οι προτάσεις ενδεχόμενης δημοσιονομικής διόρθωσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών που διενεργείται υπό την αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας, η οποία ενεργεί ως διατάκτης. Η διαδικασία εκκαθάρισης διενεργείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία σε κάθε στάδιο επικουρείται από την OLAF. Βλέπε επίσης το σημείο IX.

Η Επιτροπή λαμβάνει πάντα υπόψη τις νομικές συνέπειες που αφορούν τη θωράκιση έναντι της απάτης και τη δυνατότητα ελέγχου των υφιστάμενων κανονισμών της ΚΓΠ, κυρίως με βάση τις συστάσεις της OLAF σχετικά με την παρακολούθηση.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτηθέντων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

VII. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1469/95 καθιέρωσε για το ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων, ένα σύστημα κοινοποίησης στην Επιτροπή για τον εντοπισμό των οικονομικών φορέων που παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Μετά από οκτώ έτη εφαρμογής του κανονισμού αυτού, ο αριθμός των κοινοποιήσεων αυτών είναι μάλλον περιορισμένος αν όχι ανεπαρκής.

Η Επιτροπή συζήτησε διεξοδικά το θέμα αυτό στο πλαίσιο της ομάδας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα» και είναι αποφασισμένη να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μια δεύτερη έκδοση που θα παρουσιάζει τη συνολική εκτίμηση του ισχύοντος κανονισμού για τον «μαύρο πίνακα» και πρότεινε διάφορες επιλογές δράσης.

VIII. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στα ποσά που περιέχονται στον πίνακα 105 (βέβαιος χαρακτήρας της απαίτησης η οποία δεν πρέπει να συνοδεύεται από όρους, εκκαθαρισμένος χαρακτήρας της απαίτησης, το ποσό της οποίας πρέπει να είναι προσδιορισμένο σε χρήμα και με ακρίβεια, απαιτητός χαρακτήρας της απαίτησης η οποία δεν πρέπει να υπόκειται σε καμία προθεσμία) για το οικονομικό έτος του ΕΓΤΠΕ, αφενός, και στα ποσά που είναι εγγεγραμμένα στη βάση δεδομένων ECR, αφετέρου (ποσά των παρατυπιών που κοινοποιούνται ανά τρίμηνο για μια συγκεκριμένη περίοδο, τα οποία στο στάδιο αυτό μπορεί να είναι απλές εκτιμήσεις υποκείμενες σε μεταγενέστερες τροποποιήσεις).

Η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να προσπαθήσουν να ταιριάξουν τα δεδομένα της βάσης ECR με τα δεδομένα του πίνακα 15, έχοντας υπόψη ότι ποτέ δεν θα υπάρξει απόλυτη ταύτιση ανάμεσα σε αυτές τις δύο ομάδες δεδομένων. Μέχρι τώρα, πρώτη προτεραιότητα ήταν η βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων. Τώρα τα δεδομένα της βάσης ECR έφθασαν ένα επίπεδο αξιοπιστίας που καθιστά δυνατή τη συγκρισιμότητά τους.

IX. Στο μέλλον, τα κράτη μέλη πρέπει να μεταβούν στη κοινοποίηση των παρατυπιών με ηλεκτρονική μορφή. Η ηλεκτρονική μορφή θα βελτιώσει την ποιότητα των δεδομένων, θα ενισχύσει την έγκαιρη δήλωση των παρατυπιών και με τον τρόπο αυτό θα αποφεύγονται τόσο οι παρανοήσεις όσο και οι παρερμηνείες.

Επί του παρόντος, η Επιτροπή βοηθά τα κράτη μέλη ως προς το θέμα αυτό και προτίθεται να αυξήσει το κατώτατο όριο κοινοποίησης από 4 000 σε 10 000 ευρώ, ώστε να μειωθεί η ροή των δεδομένων και να δοθεί μεγαλύτερη σημασία στις σημαντικότερες περιπτώσεις.

Η Επιτροπή άρχισε να υποβάλει σχέδια προτάσεων για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 με σκοπό να αποκατασταθούν οι αδυναμίες που χαρακτηρίζουν το σύστημα κοινοποίησης, ανάκτησης και διαγραφής των παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτησιμων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή διενεργείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

Τέλος, όσον αφορά την πρόταση κατάργησης του «μαύρου πίνακα», η Επιτροπή μολονότι συμμερίζεται τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι το σύστημα δεν λειτουργεί καλά, πιστεύει ότι υπάρχει δυνατότητα βελτίωσης του από τα κράτη μέλη και προτιμά τη λύση αυτή από την απλή κατάργησή του. Είναι βέβαιο ότι υπάρχει δυνατότητα βελτίωσης και μόνο και η ύπαρξη αυτή καθαυτή του κανονισμού πρέπει να έχει προληπτικό χαρακτήρα στο βαθμό που εφαρμόζεται σωστά. Ως προς αυτό, αξίζει να σημειωθεί ότι στους ελέγχους που διενεργούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών κατά τους σχετικούς ελέγχους άρχισαν να περιλαμβάνονται συστηματικά πτυχές που αφορούν την εφαρμογή του «μαύρου πίνακα».

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

4. Το 2003, η Επιτροπή προέβη στην ενημέρωση των αριθμητικών στοιχείων που αφορούν τα σωρευτικά αθροίσματα των παράτυπων πληρωμών στο πλαίσιο της ΚΓΠ. Τα ενημερωμένα αριθμητικά στοιχεία έχουν ως εξής (βλ. σημείο 30):

- κοινοποιηθείσες παρατυπίες μετά την πληρωμή: 2 983 εκατ. ευρώ,
- ποσά που ανακτήθηκαν από δικαιούχους: 603 εκατ. ευρώ,
- ποσά που διαγράφηκαν σε σχέση με το ΕΓΤΠΕ: 153 εκατ. ευρώ,
- ποσά που χρεώθηκαν στα κράτη μέλη: 144 εκατ. ευρώ,
- ποσά προς ανάκτηση: 2 083 εκατ. ευρώ.

ΑΝΑΛΥΣΗ

9. Στις αρχές Μαΐου 2004, το σύνολο των παράτυπων πληρωμών που κοινοποιήθηκαν από το 1971 ανερχόταν σε 2 983 εκατ. ευρώ, ενώ το προς ανάκτηση ποσό ισοδυναμούσε με 2 083 εκατ. ευρώ. Έτσι, το ενημερωμένο ποσοστό στο οποίο αναφέρεται το Ελεγκτικό Συνέδριο αντιπροσώπευε 30 %. Η ποιότητα και η αξιοπιστία των δεδομένων βελτιώθηκε, το 2003, χάρη στους ελέγχους ποιότητας, τους λογιστικούς ελέγχους της ειδικής ομάδας «ανάκτησης» και τις αντιδράσεις των κρατών μελών. Στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται όλες οι ενημερώσεις του 2003 και οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της απόφασης 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής.

11. Το 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τα αριθμητικά στοιχεία που διαθέτει για τις οφειλές πριν από το 1994. Το ενημερωμένο ποσοστό ισούται με 22,4 % (βλ. σημείο 30).

13. Οι τελευταίες μεταρρυθμίσεις στο πλαίσιο της ΚΓΠ διενεργήθηκαν κυρίως με σκοπό την ελαχιστοποίηση των κινδύνων απάτης και άλλων παρατυπιών.

Το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (ΟΣΔΕ), το οποίο το Συνέδριο αναγνωρίζει ότι παίζει σημαντικό ρόλο στην πρόληψη των παράτυπων πληρωμών, αφορά τώρα με άμεσο ή έμμεσο τρόπο το 80 % των δαπανών της ΚΓΠ.

15. β) Για περαιτέρω πληροφορίες, βλ. την έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης.

17. Η Επιτροπή συμεριζεται τη γνώμη του Συνεδρίου και αναγνωρίζει ότι τα κράτη μέλη ερμηνεύουν διαφορετικά την έννοια της πρώτης διοικητικής ή δικαστικής διαπίστωσης. Ωστόσο, η σημασία της έννοιας αυτής έχει οριστεί επανειλημμένως σε διάφορα έγγραφα και επεξηγηματικές σημειώσεις, ενώ ο ορισμός της υπάρχει στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 745/96 της Επιτροπής (1) σχετικά με τον «μαύρο πίνακα».

21. Η Γερμανία και η Ισπανία μαζί αντιπροσωπεύουν πάνω από το 50 % των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Οι χώρες αυτές μάλιστα σπάνια τηρούν τις προβλεπόμενες προθεσμίες. Η Επιτροπή ενημέρωσε τα κράτη μέλη για το πρόβλημα αυτό σε συνεδριάσεις όπως αυτές της CoCoLaf και της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα» και δημοσιεύοντας τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία στην έκθεση που κατήρτισε, το 2002, για την καταπολέμηση της απάτης (σημείο 10.2.2).

22. Η Επιτροπή επέστησε την προσοχή των κρατών μελών στο γεγονός ότι ο χρόνος από την διαπίστωση έως την κοινοποίηση μιας παρατυπίας είναι πάρα πολύ μεγάλος. Από τις ετήσιες εκθέσεις και τις από παρουσιάσεις που έγιναν σε διάφορες συνεδριάσεις όπως αυτές της CoCoLaf, τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν ότι ο χρόνος αντίδρασης μπορεί να επηρεάσει τον προσδιορισμό της αμέλειας ενός κράτους μέλους. (βλ. έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης, πίνακα 10.5).

Περίπου το 90 % των παρατυπιών κοινοποιούνται εντός δύο ετών από την ημερομηνία της διαπίστωσής τους.

24. Η ειδική ομάδα «ανάκτησης» (βλ. σημείο V) κατά τη διάρκεια των ελέγχων που διενεργεί ανακάλυψε ότι η Ιταλία δεν έχει ακόμη κοινοποιήσει τη διαγραφή ορισμένων οφειλών παρά τις δικαστικές πράξεις που ορίζουν ότι δεν διαπράχθηκε καμία απάτη.

Οι απαιτούμενες διορθώσεις έγιναν στη βάση δεδομένων ECR μετά τον Ιούλιο του 2003.

25. Η OLAF ενημέρωσε τα κράτη μέλη, σε διάφορες συνεδριάσεις, ότι μερικές περιπτώσεις παρέμεναν ακόμη σε εκκρεμότητα από οικονομικής πλευράς, δηλαδή ότι δεν είχαν υπολογιστεί ακόμη τα σχετικά ποσά. Ζητήθηκε από τα κράτη μέλη να ενημερώσουν τις περιπτώσεις αυτές μόλις υπάρξουν «νέες» πληροφορίες (βλ. επίσης σημείο 28).

26. Το 2001, η Επιτροπή καθιέρωσε ηλεκτρονικό σύστημα κοινοποίησης. Ταυτόχρονα καθιερώθηκαν ειδικά πεδία σχετικά με τους «τόκους» και τις «κυρώσεις». Μερικά κράτη μέλη άρχισαν να χρησιμοποιούν το σύστημα αυτό ήδη από το 2002. Όσον αφορά το

2003, το 30 % των περιπτώσεων παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις κυρώσεις ή/και τους τόκους.

27. Η Επιτροπή έχει επίγνωση του γεγονότος ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες παρουσιάζουν προβλήματα ανακολουθιών όσον αφορά τον ορισμό και το πεδίο κάλυψης και διατύπωσε ήδη παρατηρήσεις σχετικά με το πρόβλημα αυτό (βλ. έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης, σημείο 11.2). Επιπλέον, κατά τη διάρκεια διαφόρων συνεδριάσεων, η OLAF ενημέρωσε τα κράτη μέλη ότι η μη κοινοποίηση του κωδικού CN (περιγραφή του προϊόντος) μπορεί να παρεμποδίσει τις εργασίες ανάλυσης της Επιτροπής.

28. Η Επιτροπή κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες για να βελτιώσει την ποιότητα των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη κατά την αρχική κοινοποίηση καθώς και στο πλαίσιο όλων των ενημερώσεων που αφορούν τις δημοσιονομικές επιπτώσεις. Στο πλαίσιο της ειδικής ομάδας «ανάκτησης», έγινε μια πρώτη προσπάθεια ελέγχου της πληρότητας και της αξιοπιστίας της δεδομένων που παρέχουν τα κράτη μέλη καθώς και των σχετικών ενημερώσεών τους.

29. Καταβλήθηκαν προσπάθειες για την αντιμετώπιση του προβλήματος των διαφορών που υφίστανται μεταξύ των δεδομένων που παρέχουν τα κράτη μέλη και τα δεδομένα της βάσης ECR. Οι διαφορές αυτές μπορούν να οφείλονται στην έλλειψη ανθρώπινων πόρων για την συστηματική παρακολούθηση της σταθερής ροής δεδομένων που προέρχονται από τα κράτη μέλη. Εντωμεταξύ, ο αριθμός του προσωπικού αυξήθηκε, η «μονάδα» αυτή μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ και συντάχθηκε σχετικό εγχειρίδιο.

30. Η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να ελέγξουν τα αριθμητικά στοιχεία του σχεδίου έκθεσης 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης. Οι παρατηρήσεις των κρατών μελών λήφθηκαν υπόψη πριν από τη δημοσίευση της τελικής έκδοσης της έκθεσης 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης και για τον λόγο αυτό, τα αριθμητικά στοιχεία της έκθεσης εγκρίθηκαν από τα κράτη μέλη.

Οι υποθέσεις και οι κοινοποιήσεις ενημερώθηκαν κατά τη διάρκεια του 2003 με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

- τους ελέγχους ποιότητας της OLAF,
- τα πορίσματα των κρατών μελών σχετικά με τα δεδομένα της βάσης δεδομένων ECR,
- τις ενημερώσεις παλαιών υποθέσεων που πραγματοποιήσαν τα κράτη μέλη,
- την απόφαση 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής,
- τα αποτελέσματα των ελέγχων της ειδικής ομάδας «ανάκτησης»,
- τα αποτελέσματα των ελέγχων του Ελεγκτικού συνεδρίου.

Τα αριθμητικά στοιχεία που βασίζονται στα δεδομένα της βάσης δεδομένων ECR στις 2 Μαΐου 2004, είναι σύμφωνα με τα αριθμητικά στοιχεία της έκθεσης 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης. Ωστόσο, στην έκθεση αυτή έχει ήδη αναφερθεί ότι τα «αριθμητικά στοιχεία πρέπει να αντιμετωπίζονται με μεγάλη προσοχή» (σ. 41) γιατί «δεν είναι υπάρχει καμία βεβαιότητα ότι ο συνολικός αριθμός των κοινοποιήσεων που πραγματοποιούνται αντιπροσωπεύει το σύνολο των περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας που διαπιστώνονται από τα κράτη μέλη» (σ. 44).

(1) «Με το όρο "πρώτη πράξη διοικητικής ή δικαστικής διαπίστωσης" κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1469/95 νοείται η πρώτη γραπτή εκτίμηση, έστω και για εσωτερική χρήση, μιας αρμόδιας αρχής, διοικητικής ή δικαστικής, με την οποία διαπιστώνεται, βάσει συγκεκριμένων στοιχείων, η ύπαρξη παρατυπίας που διαπράχθηκε εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας, μη αποκλεισμένης της δυνατότητας η διαπίστωση αυτή να αναθεωρηθεί ή να αποσυρθεί μεταγενέστερα συνέπεια των εξελίξεων της διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας». Ο ίδιος ορισμός παρέχεται σε διάφορα έγγραφα εργασίας μεταξύ των οποίων το έγγραφο «Υποχρεώσεις κοινοποίησης παρατυπιών: πρακτικές ρυθμίσεις» που συζητήθηκε με τα κράτη μέλη κατά τη XIXη συνεδρίαση της CoCoLaf στις 11 Απριλίου 2002.

Τα αποτελέσματα των ενημερώσεων κατά τη διάρκεια του 2003 και η απόφαση 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής (75 εκατ. ευρώ) λήθηκαν υπόψη.

31. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι υπάρχουν αδυναμίες στη διασύνδεση μεταξύ της βάσης ECR και του συστήματος διαχείρισης των υποθέσεων CMS («Case Management System»). Το Σεπτέμβριο του 2003, έγινε αίτηση με σκοπό την τροποποίηση της βάσης δεδομένων ECR. Προστέθηκε ένα νέο πεδίο στη «μονάδα» αυτή με σκοπό τη δημιουργία διασυνδέσμου μεταξύ του συστήματος διαχείρισης των υποθέσεων (CMS) και της βάσης δεδομένων ECR, πράγμα το οποίο θα καταστήσει επίσης δυνατή την πρόσβαση στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη σχετικά με τη δημοσιονομική κατάσταση στον τομέα της ανάκτησης.

32.β) και γ) Ένας μεγάλος αριθμός υποθέσεων έχει ήδη κλείσει.

36. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης της Επιτροπής SEC(95) 249, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτήσιμων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

37. Όταν η ανάκτηση δεν είναι πλήρης, οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών βαρύνουν τα κράτη μέλη εφόσον οι παρατυπίες ή οι αμέλειες καταλογίζονται στις διοικητικές αρχές ή σε άλλες υπηρεσίες των κρατών μελών. Εάν όχι, βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που όρισε η Επιτροπή ήδη από το 1996⁽¹⁾, η διαδικασία ανάκτησης πρέπει να αρχίζει το γρηγορότερο δυνατό μετά τη διαπίστωση της παρατυπίας και να ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων ετών από την ημερομηνία της πρώτης κοινοποίησης της απάτης ή της παρατυπίας. Σε αντίθετη περίπτωση, ζητείται από το κράτος μέλος να αποδείξει ότι δεν υπήρξε περίπτωση αμέλειας.

Η περίοδος τεσσάρων ετών παρατείνεται σε οκτώ έτη σε περίπτωση που έχουν κινηθεί δικαστικές διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση πάντα ότι η Επιτροπή είναι απόλυτα ενημερωμένη για τη διαδικασία ανάκτησης.

39. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έχει επισημάνει ορισμένα προβλήματα. Στην ανακοίνωσή της COM(2002) 671 τελικό, της 3ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή συνέστησε την καθιέρωση ορισμένων διορθωτικών μέτρων, όπως είναι τα ακόλουθα:

- σύσταση ειδικής ομάδας «ανάκτησης» για την ταχύτερη αντιμετώπιση των καθυστερημένων ποσών,
- τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και κατά συνέπεια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 για την πρόληψη νέων καθυστερημένων ποσών στο μέλλον.

Οι διατάξεις αυτές σχετικά με τη διαγραφή μη ανακτήσιμων κοινοτικών απαιτήσεων παρέχουν την κανονιστική βάση για την

συνετή διεξαγωγή της ενέργειας, χάρη στην εφαρμογή σαφών ειδικών κριτηρίων και διαφανούς νομικής διαδικασίας με βάση κυρίως:

- τις ετήσιες γενικές εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με την κατάσταση των σχετικών διαδικασιών ανάκτησης,
- την προσεκτική μελέτη των φακέλων που εξετάστηκαν από την ειδική ομάδα «ανάκτησης»,
- την εφαρμογή αναγνωρισμένων κριτηρίων για τον καθορισμό του κατά πόσο τα μη ανακτηθέντα ποσά πρέπει να βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή το ενλόγω κράτος μέλος.

40. Στο πλαίσιο της ενημέρωσης 2003, η Επιτροπή όρισε ότι το σωρευτικό ποσοστό ανάκτησης στο τέλος του 2002 αντιστοιχούσε στο 20,2 % του συνολικού δημοσιονομικού αντικτύπου των περιπτώσεων που διαπιστώθηκαν μετά την πληρωμή (ποσά που πράγματι ανακτήθηκαν από τα κράτη μέλη).

Στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών, ένα επιπλέον ποσό 144 εκατ. ευρώ (4,8 %) καταλογίστηκε στα κράτη μέλη και ένα άλλο ποσό 153 εκατ. ευρώ (5,1 %) στον προϋπολογισμό του ΕΓΤΠΕ (βλ. παράγραφο 4).

41. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το ποσοστό ανάκτησης είναι χαμηλό αλλά αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι στον τομέα της επιμερισμένης διαχείρισης, οι διαδικασίες ανάκτησης δεν είναι ούτε ομοιόμορφες ούτε εναρμονισμένες ανάμεσα στα διάφορα κράτη μέλη και αυτό αποτελεί ένα από τα απρόβλεπτα αποτελέσματα της αρχής της εξομοίωσης του άρθρου 280 της συνθήκης, πράγμα το οποίο διακυβεύει την ομοιόμορφη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας γιατί προβλέπει ότι η ανάκτηση των κοινοτικών χρημάτων διέπεται από τους εθνικούς κανόνες.

Ωστόσο, η Επιτροπή προσπάθησε να υποβάλει προτάσεις για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 με σκοπό τη βελτίωση των ανεπαρκών της παρούσας κατάστασης (βλ. σημείο 39).

α) Όταν η ανάκτηση δεν είναι πλήρης, οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών βαρύνουν τα κράτη μέλη εφόσον οι παρατυπίες ή οι αμέλειες καταλογίζονται στις διοικητικές αρχές ή σε άλλες υπηρεσίες των κρατών μελών. Εάν όχι, βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Η περίπτωση στην οποία αναφέρεται το Συνέδριο κοινοποιήθηκε στις 29 Μαΐου 1991 και ενημερώθηκε, το 1997. Η Επιτροπή επιθυμεί να επισημάνει ότι η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβανόταν μεταξύ αυτών που ελέγχθηκαν από την ειδική επιτροπή ανάκτησης λόγω των ανακριβών ποσών που καταχωρίστηκαν στη βάση ECR.

β) Στόχος της τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 είναι, μεταξύ άλλων, η κάλυψη των ελλείψεων που επισημάνθηκαν από το Συνέδριο με το να καταστήσει τα κράτη μέλη περισσότερο υπεύθυνα και με το να προβλέψει εκ των υστέρων ελέγχους στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών.

γ) Σύμφωνα με το άρθρο 280 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, «Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των

(1) Έγγραφο VI/5330/97.

ιδίων οικονομικών πόρων». Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, οι κανόνες που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας δεν μπορούν να είναι λιγότερο ευνοϊκοί από τους κανόνες που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις παραβίασης της εθνικής νομοθεσίας. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει στη χορήγηση προτιμησιακού καθεστώτος όσον αφορά τις οφειλές στο πλαίσιο της ΚΓΠ.

δ) Το αποτέλεσμα της κοινής έρευνας UCLAF/Γερμανίας 1992, θα αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών.

στ) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, η Επιτροπή έχει νόμιμη υποχρέωση να αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση όλες τις δαπάνες που δεν έγιναν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες. Η δυνατότητα αποδοχής συναλλαγών ή/και τμηματικών πληρωμών πρέπει να αξιολογείται ανά περίπτωση με βάση το εθνικό δίκαιο και τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.

42. Η Επιτροπή προσπάθησε να υποβάλει προτάσεις για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91, μεταξύ άλλων, με σκοπό την κάλυψη των ελλείψεων που επισημάνθηκαν από το Συνέδριο με το να καταστήσει τα κράτη μέλη περισσότερο υπεύθυνα και με το να προβλέψει εκ των υστέρων ελέγχους στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών.

43. Το 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τα αριθμητικά στοιχεία των διαγραφέντων ποσών στο τέλος του 2002. Τα ενημερωμένα αριθμητικά στοιχεία έχουν ως εξής:

- ποσά που βαρύνουν τα κράτη μέλη: 144 εκατ. ευρώ,
- ποσά που βαρύνουν το ΕΓΤΠΕ: 153 εκατ. ευρώ.

Η Επιτροπή συμμερίζεται την ανησυχία του Συνεδρίου σχετικά με τη διαχείριση και την ανάκτηση των ποσών που οφείλονται στο ΕΓΤΠΕ. Υπογραμμίζει τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν χάρη στη μεταρρύθμιση της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών το 1996, και παραπέμπει στις προτάσεις που αναφέρονται στα παραπάνω σημεία 39 και 41.

Οι περιπτώσεις αυτές θα εξεταστούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών.

44. Η Επιτροπή εφάρμοσε τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές και ορισμένα διαδικαστικά κριτήρια τα οποία αναφέρθηκαν τον Ιούλιο του 2002 σε διάφορα έγγραφα. Οι κατευθυντήριες γραμμές συνίστανται στα ακόλουθα:

- εάν για αντικειμενικούς λόγους δεν είναι δυνατό να γίνει η ανάκτηση του συνολικού ποσού και εάν το κράτος μέλος έχει καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την ανάκτηση του ποσού σε εύθετο χρόνο χωρίς να έχει υπάρξει κάποιο στοιχείο αμέλειας, τα μη ανακτηθέντα ποσά βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό,
- σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν η παρατυπία καταλογίζεται στο κράτος μέλος ή όταν οι διαδικασίες ανάκτησης δεν έγιναν με

όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, τα εν λόγω ποσά βαρύνουν τα κράτη μέλη που δεν τήρησαν τις υποχρεώσεις τους,

- η διαδικασία ανάκτησης πρέπει να αρχίζει το γρηγορότερο δυνατό μετά τη διαπίστωση της παρατυπίας και πρέπει να ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων ετών από την κοινοποίηση της απάτης ή της παρατυπίας. Εάν όχι, τα κράτη μέλη πρέπει να αποδείξουν ότι δεν υπήρξε αμέλεια,
- η επεξεργασία των επιμέρους περιπτώσεων πρέπει να συζητείται λεπτομερώς με όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Όσον αφορά τα διαδικαστικά κριτήρια, πρέπει να ανταποκρίνονται στα ακόλουθα ερωτηματικά:

- Έχει αρχίσει η διαδικασία ανάκτησης; Μπορεί να ολοκληρωθεί εντός εύλογης χρονικής περιόδου;
- Εάν η διαδικασία ανάκτησης δεν ολοκληρώθηκε, αυτό οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας ή σε άλλους επιτακτικούς λόγους;
- Εάν δεν κινήθηκε η διαδικασία ανάκτησης, αυτό οφείλεται σε λόγους αμέλειας ή σε αδράνεια εκ μέρους του κράτους μέλους;

Μετά τη δημιουργία της ειδικής μονάδας ανάκτησης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής όχι μόνο τελειοποίησαν τα κριτήρια αλλά και κατήρτισαν κατάλογο των κριτηρίων βάσει των οποίων ελέγχονται όλες οι υποθέσεις, ώστε να αποφασίζεται κατά πόσο τα εν λόγω ποσά βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό του κράτους μέλους. Ο έλεγχος αυτός αφορά όλες τους εκκρεμείς φακέλους έως το Δεκέμβριο του 1998.

48. Δεν υπάρχει καμία σχέση ανάμεσα στις δημοσιονομικές διορθώσεις που βασίζονται στην ανάλυση των συστημάτων και στις επιμέρους περιπτώσεις απάτης τα ποσά των οποίων δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 προβλέπουν σαφείς διαδικαστικούς κανόνες για την επεξεργασία των ειδικών περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας.

49. Όπως επισήμανε το Συνέδριο σε προηγούμενη έκθεσή του ⁽¹⁾, η Επιτροπή προέβη, το 1999, στην εξέταση όλων των εκκρεμών υποθέσεων προ του 1995, με σκοπό να αποφασίσει για το κατά πόσο πρέπει να καταλογιστούν στην Κοινότητα ή στα κράτη μέλη. Η πρακτική αυτή περιορίστηκε σε έξι κράτη μέλη ⁽²⁾, λόγω της χαμηλής ποιότητας των διαθέσιμων δεδομένων και της έλλειψης επαρκών ανθρώπινων πόρων.

50. Σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής που αναφέρει το Συνέδριο, όλα τα δεδομένα που αφορούν τις περιπτώσεις που λήφθηκαν υπόψη ενημερώθηκαν στη βάση δεδομένων ECR. Η βάση αυτή περιέχει τώρα τον αριθμό απόφασης της Επιτροπής, την αρμόδια αρχή η οποία βαρύνεται με την απώλεια και τα ενεχόμενα ποσά.

⁽¹⁾ Ειδική έκθεση αριθ. 22/2000 για την αξιολόγηση της αναθεωρημένης διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών (ΕΕ C 69 της 2.3.2001).

⁽²⁾ Βέλγιο, Ελλάδα, Ισπανία, Ιρλανδία, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία.

Η κατανομή των δαπανών όσον αφορά τις διαγραφές μεταξύ του κοινοτικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των κρατών μελών στην απόφαση του Ιουνίου του 2003, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως προηγούμενο για μελλοντικές αποφάσεις. Επειδή η Ιταλία εμφανίζεται ως ο μεγαλύτερος οφειλέτης λόγω του υψηλού αριθμού των ιταλικών περιπτώσεων απάτης και της πλημμελούς συνεργασίας των ιταλικών αρχών, το 1999, αποφασίστηκε να επικεντρωθεί η προσοχή στις περιπτώσεις άλλων κρατών μελών και να μετατεθεί η εξέταση των ιταλικών φακέλων σε μεταγενέστερη περίοδο.

51. Το 2003, η Επιτροπή συνέστησε ειδική ομάδα «ανάκτησης» με σκοπό την εκκαθάριση όλων των εκκρεμών περιπτώσεων παρατυπίας πριν από το 1999. Στο πλαίσιο των ελέγχων που διενεργήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του 2003, η ειδική ομάδα «ανάκτησης» πρόβλεψε να εξεταστούν για 9 κράτη μέλη οι υπόλοιποι φάκελοι προ του 1995 και που αντιστοιχούν σε ποσά πάνω από το δεδομένο όριο των 500 000 ευρώ ⁽¹⁾. Κατά τη διάρκεια αυτού του ελέγχου εξετάστηκαν συνολικά 443 περιπτώσεις, εκ των οποίων οι 343 αφορούν την Ιταλία. Για το μεγαλύτερο μέρος των εξεταζόμενων φακέλων συνεχίζεται η σχετική διαδικασία εκκαθάρισης των λογαριασμών.

52.α) και β) Η Επιτροπή έλαβε τα απαιτούμενα μέτρα για την αποκατάσταση αυτής της κατάστασης. Από τον Ιούλιο 2003, ο αριθμός της απόφασης της Επιτροπής και τα εν λόγω ποσά αποθηκεύονται σε ψηφιακό αρχείο και γίνεται αναφορά στην απόφαση της Επιτροπής στο έγγραφο αρχείο. Η τροποποίηση που ζητήθηκε συνίσταται στη δημιουργία ενός επιπλέον πεδίου στη βάση δεδομένων ECR στο οποίο να μπορεί να αποθηκεύεται ο αριθμός της απόφασης της Επιτροπής. Από τον Μάρτιο του 2004, η βάση δεδομένων ECR περιέχει ένα ειδικό πεδίο στο οποίο είναι καταχωρημένος ο κατάλογος των αποφάσεων της Επιτροπής.

Η απόφαση εκκαθάρισης των λογαριασμών του 1993 προτάθηκε το 1997, και η UCLAF ήταν αρμόδια για τις διορθώσεις που προτάθηκαν λόγω της ανεπαρκούς παρακολούθησης παρατυπιών. Η παλαιά διαδικασία εκκαθάρισης των λογαριασμών δεν έδινε τη δυνατότητα κατάλληλης τεκμηρίωσης των περιπτώσεων παρατυπίας. Τώρα, με τις νέες διαδικασίες, το πρόβλημα αυτό έχει λυθεί.

γ) Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τις συστάσεις της OLAF, οι οποίες στο παρόν στάδιο είναι απλές προτάσεις, δεδομένου ότι η τελική απόφαση λαμβάνεται από τον συλλογικό φορέα. Ωστόσο, δεν αποκλείεται ορισμένα κράτη μέλη να έχουν ήδη ενεργήσει με βάση τις συστάσεις αυτές θεωρώντας τις ως δεδομένες.

53. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτήσιμων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

55. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής στον τομέα αυτό (δηλαδή οι υπηρεσίες πληροφοριών της OLAF) χρειάστηκε να βελτιώσουν την ποιότητα των δεδομένων, ώστε να μπορούν να

χρησιμοποιούνται για αναλύσεις και έρευνες. Το 2003, οι πρώτες ουσιαστικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν με βάση τα δεδομένα της ECR υποβλήθηκαν στα κράτη μέλη στο πλαίσιο της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα».

Τα μέτρα που αναφέρονται στα σημεία 39 και 41 των απαντήσεων πρέπει κανονικά να διευκολύνουν την επιτάχυνση της διαδικασίας ανάκτησης.

57. Η Επιτροπή συμφωνεί με τις παρατηρήσεις του Συνεδρίου για τις αδυναμίες του συστήματος ECR και μελέτησε το πρόβλημα εξετάζοντας τη χρήση και τη συχνότητα των κωδικών. Η Επιτροπή ξεκίνησε συζητήσεις με τα κράτη μέλη για την απλούστευση του συστήματος κοινοποίησης.

58. Η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να ενημερώσουν τους φακέλους των εν λόγω υποθέσεων κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της ομάδας εργασίας βάσει του άρθρου 280, στις 12 Μαΐου 2003, και της ομάδας εργασίας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα», στις 11 Μαρτίου 2003 (βλ. σημείο 25).

59. Η Επιτροπή χρησιμοποιεί τα δεδομένα αυτά για επιχειρησιακούς λόγους με σκοπό την παρακολούθηση των ανακτήσεων καθώς και στο πλαίσιο της στρατηγικής πληροφόρησης. Ωστόσο, τα καθήκοντα αυτά εκτελούνται από αναλυτές της ίδιας της OLAF και για τον λόγο αυτό δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί καμία άμεση σχέση μεταξύ της μονάδας ECR και των ενδεχόμενων λοιπών χρηστών.

Ως επί το πλείστον, τα δεδομένα προετοιμάζονται από το προσωπικό της OLAF με βάση τα αιτήματα εσωτερικών χρηστών στο πλαίσιο των υπηρεσιών της Επιτροπής ή εξωτερικών χρηστών σε χώρες όπως η Αυστρία και η Γερμανία, οι οποίοι χρησιμοποιούν τα δεδομένα για την προετοιμασία των ελέγχων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89.

60. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής υπέβαλαν αριθμητικά στοιχεία και αναλύσεις σχετικά με τις μονάδες ECR κατά τη διάρκεια διαφόρων συνεδριάσεων με τα κράτη μέλη.

62. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έχουν να αντιμετωπίσουν ορισμένα λεπτά προβλήματα νομικής ερμηνείας παρά τις κατευθυντήριες γραμμές που παρέχονται από την Επιτροπή για την ομοιόμορφη ερμηνεία του μαύρου πίνακα. Μεταξύ των προβλημάτων που ανέφεραν τα κράτη μέλη συγκαταλέγονται τα ακόλουθα:

- σε ορισμένα κράτη μέλη, η νομική έννοια της «βαρείας αμέλειας» είναι άγνωστη στο αστικό δίκαιο, ενώ σε ορισμένα άλλα κράτη μέλη έχει μεγαλύτερη σχέση με την ποινική διαδικασία,
- η έλλειψη σαφούς ρήτρας η οποία να ρυθμίζει την αξιοπιστία σε περίπτωση κοινοπραξίας ή συνδεδεμένων φορέων εκμετάλλευσης,
- ο κίνδυνος να υποχρεωθεί κάποιος να πληρώσει αποζημίωση για την καταχώριση σε «μαύρο πίνακα» ο οποίος τελικά καταργήθηκε, πράγμα το οποίο μπορούσε να έχει σοβαρές συνέπειες για το ενεχόμενο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ Βέλγιο, Γερμανία, Ελλάδα, Γαλλία, Κάτω Χώρες, Ισπανία, Πορτογαλία, Ηνωμένο Βασίλειο.

66 έως 67. Οι φορείς πιστοποίησης έλαβαν λεπτομερείς οδηγίες στο πλαίσιο *ad hoc* συνεδρίασης εμπειρογνομώνων το 2002, με κύριο άξονα τους ελέγχους που πρέπει να γίνουν σχετικά με τον πίνακα 105, στόχος του οποίου είναι τα ακόλουθα:

- επισκόπηση και έλεγχος των ποσών των οφειλών των κρατών μελών,
- αξιολόγηση του επιπέδου των οφειλών,
- προσπάθεια συμφωνίας των δεδομένων του πίνακα 105 με τα δεδομένα των πινάκων οφειλετών των οργανισμών πληρωμής και των δεδομένων του πίνακα 104 με τα δεδομένα της βάσης ECR, την οποία διαχειρίζεται η OLAF.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δίνουν όλο και περισσότερη προσοχή στο θέμα αυτό εξετάζοντας προσεκτικά τις ετήσιες εκθέσεις των φορέων πιστοποίησης.

67. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τις συστάσεις της OLAF, οι οποίες στο στάδιο αυτό είναι απλές προτάσεις, δεδομένου ότι η τελική απόφαση λαμβάνεται από τον συλλογικό φορέα. Δεν αποκλείεται ορισμένα κράτη μέλη να έχουν ήδη λάβει από μόνα τους μέτρα σύμφωνα με τις συστάσεις αυτές θεωρώντας το περιεχόμενο τους ως δεδομένο. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών, η Επιτροπή έχει πολύ σημαντικές εξουσίες. Πρώτον, είναι αρμόδια για τον έλεγχο και την αξιολόγηση της διαχείρισης των δαπανών του ΕΓΤΠΕ από τα κράτη μέλη και, δεύτερον, έχει το δικαίωμα να αποφασίζει μονομερώς για την απόρριψη χρηματοδότησης.

68. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στα ποσά που περιέχονται στον πίνακα 105 (βέβαιος χαρακτήρας της απαίτησης η οποία δεν πρέπει να συνοδεύεται από όρους, εκκαθαρισμένος χαρακτήρας της απαίτησης, το ποσό της οποίας πρέπει να είναι προσδιορισμένο σε χρήμα και με ακρίβεια, απαιτητός χαρακτήρας της απαίτησης η οποία δεν πρέπει να υπόκειται σε καμία προθεσμία) για το οικονομικό έτος του ΕΓΤΠΕ, αφενός, και στα ποσά που είναι εγγεγραμμένα στη βάση δεδομένων ECR, αφετέρου (ποσά των παρατυπιών που κοινοποιούνται ανά τρίμηνο για μια συγκεκριμένη περίοδο, τα οποία στο στάδιο αυτό μπορεί να είναι απλές εκτιμήσεις υποκείμενες σε μεταγενέστερες τροποποιήσεις).

Η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να προσπαθήσουν να ταιριάξουν τα δεδομένα της βάσης ECR με τα δεδομένα του πίνακα 15, έχοντας υπόψη ότι ποτέ δεν θα μπορέσει να υπάρξει απόλυτη ταύτιση ανάμεσα σε αυτές τις δύο ομάδες δεδομένων. Μέχρι τώρα, πρώτη προτεραιότητα ήταν η βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων. Τώρα, τα δεδομένα της βάσης ECR έφθασαν ένα επίπεδο αξιοπιστίας που καθιστά δυνατή τη συγκρισιμότητα των δεδομένων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

70. Η Επιτροπή συμμερίζεται τις ανησυχίες του Συνεδρίου σχετικά με τη διαχείριση και την ανάκτηση του χρέους του ΕΓΤΠΕ. Το 2000, κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής και με βάση παρατηρήσεις με αυτές του Συνεδρίου, εξετάστηκαν με τα κράτη μέλη προτάσεις για την αποκατάσταση της κατάστασης που επικρατεί όσον αφορά τις «εκκρεμείς» περιπτώσεις. Το 2003, μετά τη δημιουργία της ειδικής ομάδας «ανάκτησης» βάσει της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 2002, εξετάστηκαν διεξοδικά φάκελοι αξίας άνω των 500 000 ευρώ οι οποίοι κοινοποιήθηκαν πριν από την 1ης Ιανουαρίου 1999, ενώ οι υπόλοιποι φάκελοι θα εξεταστούν στο προσεχές μέλλον.

Βλ. επίσης την απάντηση στις παραγράφους II και 4 που αφορούν τα αναθεωρημένα αριθμητικά στοιχεία.

71. α) Οι απαιτήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής είναι απόλυτα γνωστές από τις αρχές των κρατών μελών, αλλά λόγω εθνικών προβλημάτων επικοινωνίας και συνεργασίας δεν τηρούνται κατά την κοινοποίηση και την ενημέρωση των παρατυπιών.

β) Βλ. απάντηση στα σημεία 25 έως 27. Η Επιτροπή, για να ενθαρρύνει την κοινοποίηση ακριβέστερων και ενημερωμένων πληροφοριών, διπλασιάζει τις προσπάθειες που καταβάλλει όσον αφορά τη συγκέντρωση και την ανάλυση των δεδομένων που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη.

γ) Η Επιτροπή συμμερίζεται την ανησυχία του Συνεδρίου σχετικά με τη διαχείριση και την ανάκτηση του χρέους του ΕΓΤΠΕ, αλλά πιστεύει ότι η κατάσταση σταδιακά βελτιώνεται.

δ) Η ειδική μονάδα ανάκτησης, που δημιουργήθηκε το 2003, θα δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εκκαθαρίσει τα καθυστερημένα ποσά. Η Επιτροπή δεσμεύθηκε να υποβάλει προτάσεις για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 για την πρόληψη παρόμοιων καταστάσεων στο μέλλον.

ε) Η Επιτροπή εφάρμοσε τέσσερις κατευθυντήριες αρχές και διάφορα διαδικαστικά κριτήρια τα οποία παρουσίασε σε διάφορα έγγραφα, τον Ιούλιο του 2002, τα οποία αναφέρονται λεπτομερώς στην απάντηση που δίνεται στο σημείο 44. Μετά τη δημιουργία της ειδικής μονάδας ανάκτησης, οι υπηρεσίες της Επιτροπής τελειοποίησαν τα κριτήρια βάσει των οποίων ελέγχονται όλοι οι φάκελοι με σκοπό την έκδοση απόφασης για το κατά πόσο τα εν λόγω ποσά βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό του κράτους μέλους. Ο έλεγχος αυτός αφορά όλα τους εκκρεμείς φακέλους έως το Δεκέμβριο του 1998.

στ) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτισίων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

72. Οι φορείς πιστοποίησης έλαβαν λεπτομερείς οδηγίες για τον έλεγχο των πινάκων οφειλετών. Η Επιτροπή θα αυξήσει τις προσπάθειες που καταβάλλει για τη βελτίωση της κατανόησης του προβλήματος.

73. Η Επιτροπή συζήτησε διεξοδικά την εφαρμογή του «μαύρου πίνακα» στο πλαίσιο της ομάδας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα». Είναι αποφασισμένη να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μια δεύτερη έκθεση που θα παρουσιάζει τη συνολική εκτίμηση του ισχύοντος κανονισμού για τον «μαύρο πίνακα» και πρότεινε διάφορες επιλογές δράσης.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

74. Η Επιτροπή λαμβάνει υπό σημείωση τις συστάσεις του Συνεδρίου και κρίνει ότι ορισμένες από αυτές απευθύνονται κατά κύριο λόγο στα κράτη μέλη. Επίσης, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι,

στο πλαίσιο των καθηκόντων της, πρέπει πρώτα να επικεντρωθεί στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και της καταλληλότητας των μέτρων που έχουν εκδοθεί και εφαρμοστεί. Μερικές από τις τροποποιήσεις που πρότεινε το Συνέδριο έχουν ήδη τεθεί σε εφαρμογή.

- Πρέπει να βελτιωθεί η ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων σχετικά με τις παράτυπες πληρωμές στο πλαίσιο της ΚΓΠ.
- Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα για την επιτάχυνση της ανάκτησης παράτυπα καταβληθέντων ποσών. Η Επιτροπή άρχισε να υποβάλλει προτάσεις προς το σκοπό αυτό (βλ. σημεία 39 και 41).
- Η Επιτροπή καθιέρωσε ορισμένα κριτήρια προκειμένου να αποφασίζεται κατά πόσο οι δημοσιονομικές επιπτώσεις των παρατυπιών πρέπει να βαρύνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό του οικείου κράτους μέλους.
- Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτήσιμων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.
- Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις πλευρές που αφορούν την καταπολέμηση της απάτης σε κάθε κανονιστική πράξη που αφορά την ΚΓΠ και υποβάλει κάθε σχέδιο κανονισμού σε εξέταση με στόχο τη θωράκιση κατά της απάτης.

75.

- Τα στοιχεία που προκαλούν την υποχρέωση κοινοποίησης («πρώτη πράξη διοικητικής ή δικαστικής διαπίστωσης») ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 745/96 και έχουν συζητηθεί ευρέως με τα κράτη μέλη (βλ. απάντηση στο σημείο 17).
- Η Επιτροπή εξετάζει επί του παρόντος την ενδεχόμενη αύξηση του κατώτατου ορίου σε 10 000 ευρώ.
- Η Επιτροπή πραγματοποίησε ήδη ορισμένες μελέτες όσον αφορά τη χρησιμοποίηση και τη συχνότητα των κωδικών. Εκπόνησε έγγραφο σχετικά με τα είδη παρατυπίας και τον χαρακτηρισμό τους από τα κράτη μέλη, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί στις συζητήσεις μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών για τη μείωση του αριθμού των κωδικών. Η ίδια διαδικασία θα εφαρμοστεί και για άλλους κωδικούς.
- Καταβλήθηκαν προσπάθειες για την αντιμετώπιση του προβλήματος των διαφορών μεταξύ των δεδομένων των κρατών μελών και των δεδομένων της βάσης ECR.

- Η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να προβούν στη σύγκριση των δεδομένων ECR/595 της OLAF με τα δεδομένα του πίνακα οφειλετών.

76.

- Η Επιτροπή δεσμεύθηκε να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας ανάκτησης.
- Η αντιστάθμιση των παράτυπων πληρωμών με άλλες πληρωμές του ΕΓΤΠΕ αποτελεί νόμιμη και τρέχουσα πρακτική σε πολλά κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα επιδιώξει να προωθήσει την πρακτική αυτή σε όλους τους οργανισμούς πληρωμής.
- Η Επιτροπή επιθυμεί να υπενθυμίσει την αρχή της εξομοίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 280 της συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, επιθυμεί να προσθέσει ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, οι κανόνες που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας δεν μπορούν να είναι λιγότερο ευνοϊκοί από τους κανόνες που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις παραβίασης της εθνικής νομοθεσίας. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει στη χορήγηση προτιμησιακού καθεστώτος στις οφειλές στο πλαίσιο της ΚΓΠ.

77. Η Επιτροπή εφάρμοσε τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές και ορισμένα διαδικαστικά κριτήρια τα οποία αναφέρθηκαν τον Ιούλιο του 2002 σε διάφορα έγγραφα, τα οποία αναφέρονται λεπτομερώς στην απάντηση που δόθηκε στο σημείο 44. Η Επιτροπή προβλέπει να λάβει μέτρα στον τομέα αυτό.

78. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της OLAF και της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας είναι σαφώς προσδιορισμένη: σύμφωνα με το παράρτημα 2 της ανακοίνωσης SEC(95) 249 της Επιτροπής, η OLAF είναι αρμόδια για την ανάκτηση των κοινοποιούμενων παρατυπιών. Όλες οι αποφάσεις διαγραφής μη ανακτήσιμων ποσών πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, η οποία επικουρείται στα διάφορα στάδια από την OLAF.

79. Πρόκειται για μια διαδικασία την οποία η Επιτροπή έχει ήδη ξεκινήσει. Η έκθεση 2002 της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης μπορεί να θεωρηθεί ως η πρώτη προσπάθεια λήψης μέτρων με βάση τα διδάγματα της κεκτημένης εμπειρίας.

80. Η Επιτροπή συζήτησε διεξοδικά την εφαρμογή του μαύρου πίνακα στο πλαίσιο της ομάδας «Παρατυπίες και αμοιβαία συνδρομή — Γεωργικά προϊόντα» και είναι αποφασισμένη να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μια δεύτερη έκθεση που θα παρουσιάζει τη συνολική εκτίμηση του ισχύοντος κανονισμού για τον «μαύρο πίνακα» και πρότεινε διάφορες επιλογές δράσης (βλ. επίσης την απάντηση στην παράγραφο IX).